

Tíz kifogás a modern gyülekezetekkel szemben

Paul Washer | illbehonest.com/hungarian

Fordította: Abonyi Sándor

Menjünk az Úrhoz imában. Atyám, a Fiad, Jézus Krisztus nevében jövök hozzád. Uram, Te ismersz minden dolgot. Úgy állnak azok előtted, mint egy nyitott könyv. Ki rejtheti el a szívét a jelenléted és a szemeid elől? A legokosabb emberek cselekedetei is leplezetlenek előtted. A Te ismereted határtalan, és ha nem lenne kegyelem én lehetnék minden ember közül a legrémültebb, de bőséges a kegyelem dicsőségesen kiárasztva a leggyengébb emberre, bőségesen a te dicsőségedre. Atyám dicsérlek, imádlak és hálát adok neked, aki vagy és mindenért, amit teszel. Nincs senki olyan mint Te, sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt. Te vagy a király, és nincs más. Te vagy a Megmentő, és a dicsőséget nem osztod meg senkivel.

Atyám! Ismersz engem és tudod, hogy ezen az estén milyen nagy szükségem van a kegyelemre. Miért vagyok itt azon kívül, hogy te elhívtad a leggyengébbet az emberek közül, a legméltatlanabbat a testvérek közül és hogy a te kegyelmed által, gyakran a kisebbek tanítják a nagyobbakat? Mindig így van velem is, és dicsérlek téged. Imádlak téged. Atyám! Segíts minket ma este! Félre az ékesszólással, pokolra a ragyogó elmével, Atyám. Hadd haladjon előre az igazság ügye. Engedd, hogy az Egyházad állapota megváltozzon, hogy sokkal dicsőségesebb legyen. Imádkozom nagy kegyelemért és nagyon nagy irgalomért magamra és a hallgatókra nézve, akik jelen vannak. Segíts minket, Ó Isten! Te megsegítesz minket, és magasztalunk ezért, a Jézus nevében. Ámen.

Óriási megtiszteltetés számomra, hogy itt lehetek a mai estén. Nagy megtiszteltetés előttetek állni és olyan dolgokról beszélni, mint ébredés, reformáció, Isten munkája az Ő népe, és az emberek között. Ma este egy 'vádbeszédet' fogok elmondani, egy 'vádbeszédet', de ez egy remény 'vádbeszéde'.

Amikor azért imádkoztam, hogy mit cselekedjek ebben az összejövetel-sorozatban egy fontos következtetésre jutottam. Egy nagy terhet helyezett a szívemre az Úr. Szükségünk van ébredésre. Szükségünk van egy felébredésre, de nem várhatjuk egyszerűen a Szent Szellemtől, hogy jöjjön és tisztítsa el minden szemetet, amit mi csináltunk. Világos útmutatásunk van Isten igéjéből arra vonatkozóan, mit cselekszik Krisztus, hogy mit vár el tőlünk, hogy hogyan éljünk, hogy mit vár el tőlünk az Ő egyháza érdekében. Nem jó dolog, hogy az emberek nagy hangon követelnek rendkívüli bibliai megnyilvánulásokat, amikor körülöttünk mindenhol sérülnek a bibliai alapelvek.

Szeretném, ha tudnátok ezt. Az ördög és a gonosz emberek szándéka az, hogy szembeállítsák az

imádkozó embereket az ébredéssel, kivéve ha a reformáción munkálkodnak. Az igazság a birtokunkban van, de nem tehetjük egyszerűen azt, ami jónak látszik a saját szemünkben, és az után a Szent Szellemtől várjuk, hogy jöjjön és áldja meg a munkánkat.

Ha megnézzük az Ószövetségben, akkor azt látjuk, hogy Mózes nagyon részletes magyarázatot kapott a templom felépítésével kapcsolatban. Nos a Mózes kedvéért, vagy az Egyház kedvéért adatott az? Azt gondolom, ez azt magyarázza meg számunkra, hogy Isten különleges az Ő akaratát illetően és nem kell azt feltételeznünk, hogy ahhoz a legkisebb részletet is hozzátehetjük vagy elvehetjük.

Tudom, hogy milyen esendő ember vagyok és sok gyengeségem miatt támadnak, de van egy kifogásom ('vád-indítványom'), amit nem hívhatok az én 'vád-indítványomnak', mert ki vagyok én, hogy bárkit is vádoljak. Nem vagyok olyan bátor, hogy Isten 'vád-indítványának' nevezzem azt, hogy az Ő neve védjen meg engem. Mégis el fogom ezt mondani. Amikor körülnézek az Egyházban és összehasonlítom azt a Szentírással, akkor azt látom, hogy vannak bizonyos dolgok, amiknek meg kellene változniuk.

Nem vagyok Luther Márton. Ez nem 95 pontos nyilatkozat a wittenbergi templom ajtajára kiszögezve, de ez egy teher a szívemen, amit el kell mondanom.

Engedjétek meg, hogy most elmondjam ezt. Amit el fogok mondani az néhányatokat fel fog dühíteni, ezért engedjétek meg, hogy előre figyelmeztesselek benneteket. Elképzelhető, hogy arroganciával fogtok vádolni engem. Elképzelhető, hogy nem tetszik majd az üzenet. Sokszor voltam arrogáns és sokszor rosszul mondtam el az igazságot, azonban ne engedjétek, hogy ez mentség legyen számotokra. A kérdés a következő: igaz az, amit mondok, jöllehet egy tökéletlen szolga mondta azt, vagy nem?

Közületek mások örvendezni fognak annak, amit hallanak, és azt szeretnék mondani, hogy "Ámen", és talán dagadnak az izmaitok. De ne tegyétek ezt, mert bizonyos mértékben mindannyian bűnösök vagyunk. És ha eljutottál valamilyen szellemi állapotra, akkor elmondanám, amit egy barátom mondott. "Mid van, amit nem úgy kaptál volna, ha pedig kaptad, akkor miért dicsekszel vele?"

Nem jobb lenne Istent imádni alázatosságban?

Ha egy fiatal szolgáló vagy, nem szeretném, hogy megragadnád ezt az igazságot és visszamenve a gyülekezetet rombolnád szeretet nélkül. Tennék egy javaslatot. Gondoskodj róla, hogy véres legyen a térded az imádkozástól, mielőtt bármi reformációt elkezdesz. Ha pedig idősebb szolgáló vagy, aki sok-sok éve szolgálja az Urat, könyörgök ne légy arrogáns.

Egy öreg ostoba király a leggyengébb szolgájától is tanulhat.

Könyörgök érted azért is, hogy legyen bátorságod megváltoztatni mindent még akkor is, ha ez az életed utolsó napja, hogy abban a tudatban mehess be a dicsőségbe, hogy megkíséreltél egy biblikus reformációt.

A következőt figyelmeztetésként mondom el az idősebb emberek számára. Most figyeljtek rám nagyon. Ismerem az 1 Timótheus 5. fejezetében leírt intést, amit most nektek kell, hogy címezzek. Egy nagy ébredés megy végbe ebben az országban, de nemcsak ebben az országban, hanem Európában is, ahol voltam, és Dél-Amerikában és sok más helyen. Látom, hogy a fiatal emberek visszamennek a közsiklához, amitől elszakadtak. Spurgeon és Whitefieldet olvasnak. Még meg kell ismerniük Ravenhillt, Martin Lloyd-Jonest, Tozert és Wesleyt. Ez egy hihetetlenül nagy mozgalom. Csupán azért, mert a népszerű média és a keresztyénség még nem fedezte fel azt, ami történik, el szeretném mondani nektek, hogy álmodni sem mertem volna 15 évvel ez előtt arról, hogy láthatom azt a szellemi megélnkülést, amit most látok. Nem az én szolgálatom által, hanem, ahogyan különböző helyekre megyek, látom, hogy Isten cselekszik a mi bármiféle szolgálatunk nélkül is.

Hollandiában ezer fiatal jelentette ki: “Meg kell, hogy változzanak a dolgok!” – ezt kiáltják minden éjszaka imában Isten ereje és a Szentírás igazsága által. Dél-Amerika felfedezte, hogy olyan mértékben befolyásolta őket a pszichológia és mindenféle felszínes technikák, amik Amerikából áradtak be az evangelizációkon keresztül, hogy most sírva és összetörve újra-evangelizálják a gyülekezeteiket. Az USA egyik belvárosában megijedtem az egyik reggel, amikor két-három fiatal csuklyás afro-amerikai fiatalemberrel találkoztam, akikkel azt követően teológiai beszélgetést folytattunk. Isten fel fogja emelni őket, hogy többet prédikáljanak, mint azt bárki valaha elképzelhette volna.

Ébredés van.

És ezt féltő gondoskodással mondom. A legtöbb 40 év feletti ember egy cseppes sem érzékel ebből. Sokan a fiatal emberek közül ismét a régi emberekhez és a régi utakhoz és igazságokhoz fordulnak, ami elhozta az ébredés idejét, és az idő ismét itt van ebben a világban; és a legtöbb fiatalember meglehetősen fiatal. Ők oda fognak menni a pásztoraikhoz, oda fognak menni a vezetőikhez és azt fogják mondani nekik: “Nézd meg, mit fedeztem fel? Nézd! Mi történt Walesben? Nézd! Mi történt Afrikában? Nézd meg ezt, nézd meg emezt, és nézd meg ezt a tanítást! Ez valóban bámulatos.”

Közülük a legtöbben vagy el fognak menni, vagy azt mondják: “Nincs semmi változás abban, amit nekem 25 éven keresztül prédikáltak”, jóllehet, valójában teljesen más az, amit 25 évvel ezelőtt prédikáltak.

Ezért nagyon, nagyon körültekintőnek kell lennünk, hogy megértsük, mit cselekszik ma Isten. Ő az, aki

elkezdte a munkát és be is fogja azt fejezni.

Sok embernek az elképzelése az, hogy imádkozik egy ébredésért. Más emberek pedig azt mondják: “Az ébredés nem attól fog eljönni, hogy imádkoztok.”

Én nem tartozom egyik táborhoz sem. De tudom azt, hogy amikor férfiakat, asszonyokat és fiatalokat látok az egész világon imádkozni egy ébredésért, számomra az már az ébredés első gyümölcse; és akkor számíthatok rá, hogy aki azokat az első gyümölcsöket megteremte, el fogja hozni a teljes aratást. Most szeretném, ha megnéznénk a következő 10 kifogást (‘vád-indítványt’), ahol hiszem, hogy a dolgokat meg kell változtatnunk.

Az első kifogás: a Szentírás elegendő voltának gyakorlati elutasítása, különösen a dél-baptista felekezetem esetében.

A 2 Timótues 3:15-17 azt mondja:

“...gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölccsé tehetnek az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által. A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített”.

Az elmúlt néhány évtizedben egy óriási harc folyt a Szentírás ihletettségét illetően. Néhányan közületek nem voltak részesei ennek a harcnak, de a liberálisabb felekezetekben közülünk sokan bizonyára harcoltak a Bibliáért.

Egy probléma van csupán. Amikor olyan emberként, mint akit a Biblia megihletett, hitre jutsz, még csak a harc felét vívtad meg. A kérdés nem csak az, hogy ihletett-e a Biblia, hanem hogy tévedhetetlen-e? A fő kérdés tehát az, hogyan válaszoljuk meg a következő kérdést: elegendő a Biblia önmagában, vagy szükséges van minden úgynevezett társadalomtudományi és kulturális tanulmányra is annak érdekében, hogy megismerjük, hogyan működik egy gyülekezet? Ez egy fontos kérdés.

A társadalomtudományt – véleményem szerint – olyan mértékben előnyben részesítik ma Isten igéjével szemben, mint azt közülünk a legtöbben sosem gondolták volna. Azok úgy szivárogtak a gyülekezeteinkbe, az evangelizációinkba és a misszióba, hogy amit teszünk, az már alig nevezhető keresztyénnek. A pszichológia, az antropológia, a szociológia óriási befolyással rendelkeznek az Egyházban.

Sok évvel ezelőtt, amikor teológiára jártam, emlékszem egy professzorra, aki bejött és elkezdett lábnyomokat rajzolni a táblára. Miután egymás után magyarázatokat fűzött azokhoz, végül odafordult hozzánk és mindössze ennyit mondott: “Arisztotelész átjárta ennek az intézménynek a termeit. Vigyázzanak! Tisztábban hallom az ő lábnyomát, mint Pál apostolnak és azoknak az ihletett emberek csapatának a lábnyomát, akik vele voltak, még magát Jézus Krisztus Urunkat is beleértve.”

Hívővé kell válni ahhoz, hogy Isten embere foglalkozhasson a gyülekezet életének bizonyos kis területével, de amikor nagyon komollyá válnak a dolgok, akkor társadalomtudományi szakemberekhez kell fordulni; pedig az ige azt írja, hogy *“tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített”*.

Mit kell, hogy Jeruzsálem Rómával cselekedjen? Mit kell cselekednünk mindezekkel a mai modern társadalomtudományi dolgokkal, amiket valójában Isten ígéje elleni tiltakozásként találtak ki? Miért van az, hogy az evangelizálást, a missziót és az úgynevezett gyülekezetnövekedést nagy részben az antropológusok, a társadalomtudományi szakemberek és a Wall Street (New-York pénz negyede) tudósai alakítják, ami minden kulturális trendet meghalad?

A gyülekezetünkben és a misszióban minden tevékenységnek Isten ígésén kell alapulnia. A missziós tevékenységünk, a gyülekezeti tevékenységünk – minden, amit teszünk – a teológiából és a Szentírás magyarázatából kell, hogy fakadjon, hogy amikor valaki kinyitja a Bibliáját csupán egy kérdés legyen számára: mi az Isten akarata?

Nekünk nem kell kérdőíveket küldözgetnünk testi emberekhez, hogy rájöjjünk, milyen gyülekezetet látogatnának szívesen. Egy gyülekezettől elvárható, hogy barátságos, ember kereső legyen, de a gyülekezetnek rá kell jönnie, hogy csak egyetlen kereső van és az Ő neve Isten. És ha mi szeretnénk barátságosak lenni valaki felé, ha be szeretnénk fogadni valakit, akkor nekünk Őt és az Ő dicsőségét kell befogadni! Vajon mindenki más elutasítaná Őt? Nem kell, hogy épület birodalom legyünk. Nem az az elhívásunk, hogy elfogadottak legyünk; az elhívásunk az, hogy megdicsőítsük Istent.

Ha azt szeretnéd, hogy az Egyház valami más legyen, mint egy különleges nép, akkor valami olyasmit szeretnél, amit Isten nem szeretne.

Szeretném ha megnéznénk egy pillanatra, hogy mit mond Ézsaiás 8. fejezete: “És ezt mondják nektek: ‘Tudakozzatok a halottidézőktől és a jövendőmondóktól, akik sipognak és suttognak...’ Ez tökéletes meghatározása vagy legalábbis bemutatása a társadalomtudósoknak és a gyülekezetnövekedési-guruknak és mindenki másnak, akiknek fő elképzeléseik két-három évente változnak. Nem csupán arra vonatkozóan, hogy mi az ember és hogyan állítod helyre őt, hanem hogy mi

egy gyülekezet és hogyan növeld azt. Minden két-három évben valami más hóbort jön elő, amit megcselekedhetsz a gyülekezetekben, ami valami fantasztikus a világ szemében.

Éppen mostanában történt, hogy a legnagyobb és legismertebb gyülekezetnövekedési szakértők egyike elismerte, hogy teljes egészében hibás volt minden teológiája. Helyette a térdein összetörve és sírva fordult a Szentíráshoz, hogy találjon egy másik elméletet.

A társadalomtudósok nem adnak világos tanácsokat. Ézsaiás azt mondja: “hát nem Istenétől tudakozik-e a nép? az élőkért a holtaktól kell tudakozni?”

Nekünk gyülekezeti embereknek, igehirdetőknek, pásztoroknak, keresztyéneknek, nem szellemi halottakhoz kell menni tanácsokért, hanem azokhoz, akiket a Szent Szellem megelevenített?

A második kifogás: Isten ismeretének hiánya.

Időnként megkérdezzük: “Paul testvér, szeretnénk ha eljönnél és tartanál nálunk egy hetes tanítás sorozatot Isten tulajdonságairól.”

Sokszor ezt válaszolom: “Jól van elmegyek: végig gondoltad ezt testvér?”

Meglepődve kérdi: “Mit jelent az, hogy végig gondoltam-e?”

“Mert vitára adhat okot, ha vendégszolgálatot hívsz a gyülekezetedbe” – mondom.

“Mit jelent az, hogy vitára adhat okot? De hát Istenről van szó! Keresztyének vagyunk. Ez egy gyülekezet! – mondják.

Erre a következőt válaszolom: “Kedves pásztor testvér, figyelj rám. Amikor elkezdem tanítani az embereidet Isten igazságosságáról, Isten szuverenitásáról, Isten haragjáról, Isten mindenké felett valóságáról, Isten dicsőségéről, lesznek néhányan a legkiválóbb és legidősebb gyülekezeti tagjaid közül, akik felállnak és valami ilyesmit fognak mondani. ‘Az én Istenem nem ilyen. Én sohasem szerethettem egy ilyen Istent,’ mert nekik egy olyan istenük, amit ők a saját gondolataik alapján alkottak meg maguknak és ők azt szeretik.”

Jeremiás 9:23-24:

‘Ezt mondja az Úr: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével, az erős se dicsekedjék az

erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával; Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem,...”

Az 50. Zsoltárban a következőt mondja Isten:

„Azt gondold, olyan vagyok, mint te? Megfeddelek téged, és elédbe sorozom azokat. Értsétek meg ezt, ti Istent felejtők, hogy el ne ragadjalak menthetetlenül: Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását.”

Nos! Mi itt a probléma? Isten ismeretének hiánya. Sokan közületek talán azt gondoljátok: “Ó, beszélni Isten tulajdonságairól, ez teológia, és annyira magas elefántcsont torony, aminek a gyakorlatban nem veszi hasznát az ember.”

Figyeld meg a saját beszéded, amit Isten ismeretéről mondasz, hogy annak tényleg nincs gyakorlati haszna? Tudjátok, hogy miért van minden keresztyén könyvesbolt megtöltve önsegítő könyvekkel? Öt mód, hogy megtedd ezt, hat mód, hogy istenfélő legyél! tíz mód, hogy ne bukj el! Mindez azért, mert az emberek nem ismerik Istent. Ezért minden apró dolgot meg kell adniuk a hústestnek, hogy megtartsa őket és úgy járjanak, ahogyan a juhoknak kell.

1 Kor. 15:34. *“Amennyire csak lehet józanok legyetek, és ne vétkezzetek; mert némelyek nem ismerik Istent; megszégyenítésekre mondom.”*

Miért olyan rendkívül magas a bűnözés még Isten emberei között is? Isten ismeretének hiánya miatt.

Engedjétek meg, hogy feltegyek egy kérdést. Mikor voltál utoljára olyan konferencián, ami Isten ismeretéről szólt? Mikor volt a legutolsó alkalom, amikor egy pásztor, egy egész éven át arról tanított, hogy kicsoda Isten? Az összes tanítás hányad része az, ami Amerika szerte elhangzik minden héten, ami bármivel is hozzájárul Isten ismeretéhez? Majdnem semmi. Akkor miért csodálkozunk? Nagyon könnyű sodródni az eseményekkel csak azért, hogy másokat kövessünk és akkor egy napon hallasz valami olyasmit, mint amiről most beszélek, és arra mindenki így reagál: “Nem is emlékszem rá, hogy valaki valaha is tanított Isten tulajdonságairól”. Nem csoda, hogy olyan emberek vagyunk, amilyenek vagyunk. Megismerni őt; ez minden: örök élet. Az örök élet nem akkor kezdődik, amikor átmész a dicsőség kapuján. Az örök élet a megtéréssel kezdődik. Az örök élet azt jelenti, hogy megismerni Őt. Őszintén azt gondold, hogy izgatottan fogsz átlibegni a gyöngykapun és végigmenni az arany utcán az örökkévalóságba? Ahhoz, hogy ne vessz el, a gondolataidat az örökkévalóságban kell megőrizni, mert van Valaki a végtelen dicsőségben, ahol az örök életedet fogod eltölteni, követve Őt, de sosem fogsz tudni megragadni az Ő teljességéből semmit fizikailag.

Kezdd el most! Sok dolog van, amit meg kell ismerni, és meg kell cselekedni. Nagyon sok könyv van Istenről. Vegyél egyet a kezvedbe és tanulmányozd azt, hogy megismerd Őt.

Mindezek miatt szeretném mondani, hogy jobb lenne, ha vasárnap délelőtt nem lennének a szokásos alkalmak. Amerikában a bálványimádás legnagyobb órája az egész héten a vasárnap délelőtt, mert az emberek nem az egy igaz Istent imádják – a nagy többség legalábbis – hanem egy olyan istent, amit a saját hústestük, a saját szívük, a sátán és világi elme gondoltak ki. Létrehoztak egy olyan istent, ami éppen olyan mint saját maguk és inkább hasonlít egy Téalapóhoz, mint Jahve-hoz.

Nem lehet istenfélelem közöttünk, ha nincs Isten-ismeret.

Harmadik kifogás: A bajokat emberi hibának tulajdonítani.

Amikor a Római levelet tanulmányozom, ami a legkedvesebb könyvem a Bibliában, ami nem egy ún. 'ódszeres teológia', de ha mégis azt mondanád, hogy bármelyik könyv a Bibliában 'módszeres teológia' lenne, akkor a Római levél az, amelyik a legközelebb áll hozzá. Nem meglepő, hogy Pál az első három fejezetben azzal foglalkozik, hogy egyetlen dolgot kíséreljen meg; minden embert a kárhozatra juttatni. De teológiájában nem az emberek kárhozatra juttatása a végső cél. Szándéka az, hogy megtérésre vigye olvasóit. Az embereknek ugyanis először meg kell ismerniük saját magukat, mielőtt megadnák magukat Istennek. Az emberek természete annyira romlott, hogy először teljesen ki kell ábrándítani őket minden hústestbe vetett reményükből, hogy Istenhez jöhessenek.

Ez mindenben fontos, de különösen az evangelizálásban. Emlékszem...21 éves voltam és éppen prédikálni hívtak. Bementem egy öreg áruházba, ahol fél áron lehetett 50-60 évvel ezelőtti divatú öltönyöket vásárolni szolgálók részére. Bementem oda és Paducaiból vagy Kentuckyból való öltönyt kerestem, amikor egészen hirtelen kinyílt az ajtó. Meghallottam az ajtónak ütődő csengő hangját, majd az ajtó bezárult. Egy nagyon idős ember állt ott, aki pontosan rám nézett. Sosem hallottam a nevét

“Fiú! Téged hívtak prédikálni, ugye?” – kérdezte.

“Igen, Uram” – mondtam.

Egy idős evangélista volt, aki ezt mondta: “Látod ott jobb oldalt azt az épületet?”

“Igen” – mondtam.

“Régen ott prédikáltam” – mondta. Isten Szelleme lejött és az emberek megtértek.”

“Meséljen erről, Uram” – kértem.

“Akkor az evangelizáció teljesen másként történt, mint manapság!” “Mi két három héten keresztül csak prédikáltunk anélkül, hogy a bűnös embereket megtérésre hívtuk volna. Szántottuk, szántottuk és szántottuk az emberek szívét mindaddig, míg Isten Szelleme elkezdett munkálkodni és megtörte a szívüket” – mondta.

“Uram! És honnan tudta, hogy mikor jött a Szent Szellem és törte össze a szívüket?” – kérdeztem.

Erre azt mondta: “Jó! Hadd mondjak el egy példát.” “Több évtizeddel ezelőtt bementem ebbe az áruházba, hogy vegyek egy öltönyt. Valaki ugyanis átadott nekem 30 dollárt és azt mondta: ‘Prédikátor! Menj és holnap vegyél magadnak egy öltönyt.’ És amikor bementem az ajtón az áruház fiatal eladója megfordult, rám nézett és amikor meglátott leesett a földre és felkiáltott: ‘Ki tud megmenteni egy olyan gonosz embert mint én?’ Erről tudtam, hogy a Szent Szellem lejött arra a helyre” – mondta.

Most csupán beszélünk, beszélünk hozzájuk és három tapogatózó kérdést intézünk hozzájuk, majd megkérjük őket, hogy ha akarnak imádkozzanak el egy imát, és kérjék meg Jézust jöjjön be a szívükbe. Ezzel a módszerrel csak ‘kétszívű’, képmutató, vallásos fiakat termelünk a pokol számára, akik már sosem fognak megnyílni igazán az evangélium számára, amiatt a vallásos hazugság miatt, amivel mi evangéliumiak elhitettük őket, hogy üdvösségük van.

Elmondok valamit, amit Leonard Ravenhill szokott mondani: “Most már érted, hogy sok helyen miért csak egyszer prédikálok.” De ez az igazság.

Amikor felületesen állunk a bűn kérdéséhez, akkor leginkább a Szent Szellem ellen hadakozunk, mert “Ő azért jön, hogy megítélje a világot bűn és igazság tekintetében.”

Vannak nagyon népszerű igehirdetők ma, akik több figyelmet szánnak az életed mostani megjobbítására, mint hogy az örökkévalóságra irányítanak a figyelmet. Azzal kérkednek, hogy nem is említik a bűnt az igehirdetésükben. Elmondhatom nektek, hogy a Szent Szellem semmit tud cselekedni a szolgálatuk során, hogy ne munkálkodjon ellene. Ez csupán egy dolog.

Miért? Mert, ha egy ember azt mondja, hogy szolgálata során nem foglalkozik az emberek bűnével, a Szent Szellem ellenben azt teszi. A Szent Szellem első és legfontosabb szolgálata, hogy jöjjön és „meggyőzze a világot a bűn és igazság tekintetében”. Tudd meg, ha nem foglalkozol hangsúlyozottan,

szenvedélyesen és szeretettel az emberekkel és az ő romlott állapotukkal, a Szent Szellem nem lesz jelen a szolgálatodban.

Csalók vagyunk azért is, mert az emberek bajával olyan felszínesen foglalkozunk, mint Jeremiás idejében a pásztorok: “És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!” (Jer. 6.14)

Nemcsak csalók vagyunk, hanem erkölcstelenek is, mint az az orvos, aki megtagadja a Hippokratészi esküjét, mert nem mondja el valakinek a rossz hírt, mert azt gondolja, hogy a beteg rátámad, mérges és szomorú lesz. Ezért nem mondja meg neki a rossz hírt, ami a legfontosabb lenne az élete megmentéséhez.

Hallok igehirdetőket, akik azt mondják ma: “Nem. Nem érted Paul testvér. Mi nem olyan emberek vagyunk, mint azok John és Charles Wesley napjaiban. Nekünk nem olyan a kultúránk, mint Whitefield vagy Edwards idejében. Mi nem vagyunk olyan őszinték, mint ők. Mi össze vagyunk törve. Nekünk nincs olyan nagy önbecsülésünk. Gyengék vagyunk. Nem tudunk elhordozni ilyen igehirdetéseket.”

Figyeljetek rám! Tanulmányoztátok valaha ezeknek az embereknek az életét? Amit ők hirdettek, azt az ő kultúrájuk sem volt képes elhordozni. Nincs egyetlen ember sem, aki el tudná hordozni az evangélium üzenetét. Vagy dühösen ellene fordulnak az emberek, vagy megtérnek.

Azt mondjátok, hogy gyengék vagytok és nincs önbecsülésetek, holott az országunk és az egész világ tele van az önbecsülés undorító bajával. A legnagyobb problémánk éppen az, hogy többre becsljük magunkat, mint Istent.

Tolvajok és gazemberek vagyunk, amikor nem beszélünk eleget a bűnről. Tolvajok vagyunk.

Hadd kérdezzek valamit. Ezen a délelőttön, hová tűnt az égről az összes csillag? Jött valami kozmikus óriás és beledobálta azokat egy kosárba és elvitte valahová? Hová lett az összes csillag ezen a délelőttön? Ott voltak, de nem láthattátok, mert nappal volt. Amikor azonban az égbolt egyre sötétebb lesz, és az éjszaka szurok feketévé válik, a csillagok előjönnek a teljes dicsőségükben.

Amikor elutasítod az emberek alapvetően romlott állapotáról szóló tanítást, lehetetlenség, hogy dicsőséget hozz Istenre, az Ő Fiára és a keresztre, mert Jézus Krisztus keresztje és annak legmagasztosabb dicsősége fedezi el a mi romlottságunkat.

A parázna asszony történetéből tudjuk, hogy ’nagyon szeretett, mert sok bocsáttatott meg neki’. Az

asszony tisztában volt vele, hogy milyen sok bocsáttatott meg neki, mert tudta mennyire bűnös volt.

Ó, mennyire félünk tőle, hogy megmondjuk az embereknek a gyengeségeiket és emiatt sohasem fogják tudni igazán szeretni Istent. Elraboltuk tőlük azt a lehetőséget, hogy ne magukat dicsőítsék, hanem a feddésnek engedelmeskedjenek: “Mondjátok meg nekik, hogy aki dicsekszik, az Úrban dicsekedjen.”

A negyedik kifogásunk: Jézus Krisztus evangéliuma ismeretének hiánya.

Szeretném elmondani nektek ma este, hogy ez az ország nem az evangélium ismeretének alapján áll. Az evangélisták többsége nem ismeri az evangéliumot. Engedjétek meg nekem, hogy megismételjem ezt. Ebben az országban a baj nem a liberalista politikusokkal, a szocializmus gyökereivel, Hallywooddal vagy bármi mással van baj, hanem a napjaink úgynevezett evangéliumi pásztoraival, igehirdetőivel és evangélistáival. Ez a baj! Nem ismerjük az evangéliumot. Elveszítettük az áldott Istenünk dicsőséges evangéliumát és leértékeltük azt ‘négy szellemi törvényre’, ‘öt dologra’, hogy megismerjük Istent és a végén egy kis babonás ima elmondása által, ha valaki kellő őszinteséggel elismétli azt utánunk, pápai módon kijelentjük nekik, hogy újjászülettek.

E szerint az újjászületést ma egy döntéssel meg lehet vásárolni.

Nagyon megdöbbenő, hogy az erről szóló beszédem után néhány perccel hány 30, 40 éve hitben járó ember jön hozzám és sírva mondják: “Paul testvér, sohasem hallottam ezt korábban.” Pedig ez a megváltás, az engesztelés történelmi tana.

Látod, kedves barátom? Amikor evangéliumról beszélsz, tedd azt teljesen egyértelműen. Az evangélium Isten természetével kezdődik és onnan halad az emberi természet felé, annak bukott állapotához. És onnan, az evangélium két nagy oszlopától jut el hozzánk, amit minden hívő a nagy dilemmának nevez. Mi ez a nagy dilemma? Ha Isten igazságos, akkor nem bocsáthat meg.

A leghatalmasabb kérdés a Szentírásban, a következő: Isten hogyan tud igazságos lenni? Megítélni a bűnös embereket, mert a Bibliában végig erről van szó, de itt csak egy igeszakaszra fogok hivatkozni a Példabeszédekből: “Aki védi a bűnöst, az utálatos Isten előtt.” Mégis minden keresztyén énekünk azt magasztalja, hogy Isten védi a bűnöst.

Ez a legnagyobb probléma. A keresztyén hit “csúcspontja” – mondta Martyn Lloyd-Jones, Charles Spurgeon és mindenki más, akik elolvasták a Róma 3-at. Látjátok? Nektek ezeket az előttek járó embereket kell követnetek. A nagy probléma az, hogy mivel minden ember vétkezett, az igazságos Isten

el kell, hogy ítélje a bűnös embert. Amikor azonban Isten, az Ő nagy dicsőségére, nagy szeretetével, amivel szeretett minket, elküldte az Ő Fiát, aki tökéletes emberként járt a földön és azután Isten örökkévaló terve szerint felment a keresztre, ahol a mi bűneinket elhordozva (magára vállalva, ezért átokká válva), az ő népe helyett állt a törvény elé.

“Átkozott mindaz, aki nem tartja be mindazokat, amik a törvény könyvében írva vannak.”

Krisztus átokká lett helyettünk, megváltson minket az átoktól.

Olyan sok ember elhiszi az evangéliumnak azt a romantikus üzenetét, hogy Krisztus ott függött a Kereszten – szenvedve a Római Birodalom által okozott sebektől – és az Atyának nem volt elég lelki ereje, hogy elviselje a Fiú szenvedését, és ezért fordult el tőle.

Nem!

Az Atya a bűn miatt fordult el a Fiától.

Olyan sok ember spekulál azon, hogy amikor Jézus a kertben volt és így kiáltott fel: “Távozzon el tőlem ez a pohár” – mi volt abban a pohárban? Igen a Római kereszt, a korbács és azok a szögek. Nem. Egyáltalán nem erről van szó!”

Nem akarom semmissé tenni Krisztusnak a kereszten történt fizikai szenvedését, de a pohár, Isten – az Atya – haragjának pohara volt, amit ki kellett a Fiúnak innia. Valaki – Isten által elutasítva népe bűnének magára vállalása miatt, Isten – az Atya – ítélete miatt meg kellett, hogy haljon Isten haragja miatt, hogy az Úr ‘kedvét lelje abban, hogy összezúzza Őt’.

Sok évvel ezelőtt voltam egy rövid ideig Németországban – egy német szemináriumon Európában – és volt ott egy könyv, de ez most nem John Stott ‘Krisztus keresztje’ című könyve, hanem egy másik. Felvettem, elkezdtem olvasni és ezt írta: “Az Atya lenézett a mennyből az emberek által a Fiára mért szenvedésekre, amit a mi bűneinkért büntetésként mértek ki rá.”

Ez eretnokség.

A lelki szenvedés, a szögek, mind része voltak Isten haragjának. Kellett, hogy legyen egy véres áldozat. Nem fogok eltekinteni egyáltalán ettől. Kedves barátaim! Ha itt megálltok, akkor nem rendelkeztek az evangéliummal.

Hadd kérdezzek meg benneteket. Amikor ma hirdetik az evangéliumot vagy személyesen megosztjátok másokkal, hallotok egyáltalán ezekről a dolgokról, amikről most beszélünk? Szinte soha! Sosem teszik nyilvánvalóvá, hogy Krisztus azért volt képes a megváltásra, mert teljesen össze volt zúzva Isten igazságszolgáltatása alatt és halálával az isteni igazságszolgáltatást szenvedte el. Mert Isten igazságos és a bűnösök megmentője, megigazítója.

Az evangélium megcsönkítése: csodálkozunk, hogy miért nincs ereje az evangéliumnak? Csodálkozunk? Mi történt? Elmondom nektek. Amikor az evangélium valódi üzenetét már nem hirdetik, akkor a továbbiakban már semmiféle erő nem lesz az evangélium látszólagos üzenetében. Ezért minden – legnagyobb részt általunk is ismert – üzleti fogáshoz folyamodnak, amit olyan feltűnő módon tesznek az emberek megtérítésére, de ezek egyike sem működik.

Kedves barátom! Hadd mondjam el, hogy sok évvel ezelőtt a szeminárium elvégzése után hoznom kellett egy döntést, hogy megyek-e tovább akadémiai képzésre, hogy megszerezsem-e a doktori, tudományos fokozatot. Isten a szellemi életem megmentése érdekében, Peru közepén lévő dzsungelbe küldött engem, olyan messze az akadémiai világtól, amennyire csak lehet. És ott kezdtem megérteni valamit.

Ahogy Spurgeon mondta: “Nálam nagyobb emberek, nagyobb elmével kutatták a Második Eljövételről szóló nagyszerű, óriási tanítást, de hiába. És ő azt mondta: “Rászánom magam, arra hogy kutassam és megértek valamit Jézus Krisztusból és az Ő kereszthalálából.”

Engedd, hogy elmondjam neked. Ez az, ami annyira feldühít engem, amikor emberek úgy bánnak Krisztus dicsőséges evangéliumával, mint ha az egy első lépés lenne a keresztyénség felé, amire csupán 10 percet szánnak, hogy beszéljenek róla és azután mennek tovább a nagyobb anyagok felé. Ez megmutatja, hogy mennyire szánalmasak vagyunk Isten ismeretét illetően.

Barátom! A Második Eljövétel napján teljesen meg fogsz érteni mindent, amikor az örökkévalóságban leszel a mennyben, de még akkor sem fogod megérteni Isten dicsőségét a Golgotán. Minden erről szól. Fiatalember, fiatal igehirdető! Figyeljtek ide. Gondolatban kövesd Őt és menj oda a kereszthez, hogy mit jelent az, és ha csak egy pillanatot is megragadsz abból, hogy mi történt a kereszten, akkor nem lesz szükséged arra, hogy idegen tüzet gerjessz az oltáron.

Szeretek elmondani egy történetet. Már milliószor elmondtam. Ábrahám felvitte a fiát, az egyetlen fiát, akit szeretett Izsákot a hegyre. Gondolod, hogy a Szent Szellem mondott neki valamit a jövőre vonatkozóan? És az a fiú nem szállt szembe az apjával, amikor az oltárra helyezte, hanem ráfeküdt és akkor az apa engedelmességet Isten akaratának; fogta a kést, hogy saját fia szívébe szúrja. De Isten

megállította a kezét; szólt az idős embernek, hogy gondoskodott egy áldozati bárányról, kosról.

Olyan sok keresztyén gondolja, hogy “Ó, milyen csodálatos befejezése van ennek a történetnek.” Nincs befejezve. Félbeszakadt. Több ezer évvel később Isten, az Atya ráhelyezte a kezét a Fia homlokára, az egyetlen Fiára, akit szeretett és kivette a kést Ábrahám kezéből és leölte a saját egyszülött Fiát, a haragja teljes erejével. Érted már, hogy miért nincs ereje annak az evangéliumnak, amit hirdetsz? Mert az nem evangélium. Értsd meg az evangéliumot. Tölts az életed a térdeiden. Tedd szabaddá magad az emberektől. Tanulmányozd a keresztet.

Az ötödik kifogás: Az újjászületés tanával kapcsolatos tudatlanság

Kedves Barátaim! Teljesen őszintén fogok beszélni hozzátok. Tudom, hogy vannak itt reformátusok (kálvinisták), arminianusok (holland reformátusok) és tudom, hogy mindenféle furcsa testiesség van közöttünk, de akarom, hogy tudjátok, én egy valódi spurgeonistának vallom magam. Kész vagyok többet tanulni, de akarom, hogy tudjátok ezt. Nem a kálvinizmus a probléma. Nem! (Sok bajom lesz ebből, ha ez az internetre kerül.) Elmondom, hogy mi a probléma: az újjászületés hiánya a probléma. Azért értek egyet Wesleyvel, Ravenhillel és Tozerrel és mindenki mással, tekintet nélkül arra, hogy ők milyen felekezet tagjai voltak, mert ők meg voltak győződve, hogy a megtérést az igehirdető nem manipulálhatja, mert az a Mindenható Isten erejének nagyszerű munkája. Velük együtt vallom én is, hogy az Isten munkája.

Isten ereje nagyobb mértékben nyilvánul meg a Szent Szellem újjáteremtő munkájában, mint a világ teremtésében, mert Ő a semmiből teremtette a világot, de az embert egy megromlott állapotából teremti újjá.

Ez a újjáteremtő munka a Megmentőnknek a halálból való feltámadásával áll párhuzamban. Ha igehirdető vagy megérted, hogy az ige hirdetésében a tanítók, a prédikátorok, a magyarázók együtt mindannyian nagyon szükségesek az Egyház egészsége szempontjából. Azonban meg kell értened, mint, ahogyan az öreg G. Campbell Morgantól hallottam, hogy ha szeretnél egy fenséges emelkedettséget az igehirdetésedben, akkor a következőt vésd az elmédbe: “Mint egy bárány, akit a mézárszékre visznek, mint egy juh a nyírője előtt.” Campbell Morgan felismerte, hogy a Szent Szellem újjáteremtő, nagyszerű munkájától el kell, hogy válassza magát, mert különben minden, amit mond halott. A Szellem az, aki az életet adja, és ebben az értelemben mindegyikünknek, akik ígét hirdetünk, prófétaként kell kijelentünk azt.

Hogyan gondolom ezt? Nekünk Ezékiellel együtt mindig a száraz csontok völgyében kell állni, amik

nagyon szárazak. Kimegyünk oda és mit teszünk? Prófétálunk. Azt mondjuk: “Halld meg az Úr Szavát!” és tudjuk, hogy Isten lehelete most kell, hogy ráfújjon ezekre a csontokra, mert különben sosem elevenednek meg. És amikor megragadtad ezt a lényed legbelső részével, a későbbiekben nem leszel hajlandó arra, hogy manipulációkhoz folyamodj, amik olyan gyakran megtörténnek az evangelizáció neve alatt ebben az országban. Te Isten igéjét fogod kihirdetni.

Az újjászületés tana. Nézzük meg Wesleyt. Nézzük meg, mivel kellett neki szembenézni a maga idejében és az én drága Whitefieldem. Ki voltak ők? Mindenki elhitte róluk, hogy keresztyének, teljesen keresztyének. Miért? Őket is csecsemőként keresztelték meg, majd később konfirmáltak, de úgy éltek, mint bűnös emberek. Az újjászületésük a kor vallási vezetőinek adott hatalom által került megvásárlásra.

És akkor jön Wesley. Nem. Nincs valami rendben az emberi lelkekkel. Nem vagy újjászületve. Nincs bizonyíték a szellemi életre. Vizsgáljátok meg magatokat. Vizsgáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e? Tegyétek bizonyossá az elhívásotokat és kiválasztásotokat. “Újjá kell születnetek.”

Itt Amerikában az utóbbi néhány évtized evangelizációinak hatására az újjászületéssel kapcsolatos elképzelés teljesen kiveszett. Csupán arról van szó, hogy valaki egy evangelizációs kampány során egyszer hozott egy döntést, amit őszintének gondolt. Nincs azonban egyértelmű bizonyítéka a Szent Szellem újjáteremtő, természetfeletti munkájának az emberek életében. Ha bárki – nem csupán néhány ember – Krisztusban van, akkor az új teremtés.

Ugyanez van napjainkban. Mivel nézünk szembe? Elmondom nektek. Amivel szembenézünk az nem valamiféle – a legtöbb esetben szükségszerűen megtörténő – csecsemőkereszttség. Nem egy előkelő gyülekezeti konfirmáció egy pap tekintélye által megerősítve. Amivel szembenézünk az a ‘bűnös imája’. Azért vagyok itt, hogy elmondjam nektek, hogy bármi lesz is, de hadat üzentem ennek a gyakorlatnak. Te azt mondod “Paul testvér...”

Igen! Ugyanaz a helyzet, mint a csecsemőkeresztéssel. Véleményem szerint a ‘bűnös imája’ egy aranyborjú, amit a Reformátusok, a Baptisták, az Evangéliumiak és sokan mások követnek ma. Azt mondom nektek, hogy a ‘bűnös imája’ több embert juttatott a pokolba, mint bármi más a földön. Erre azt mondod: “Hogyan mondhatod ilyet?”

Kérlek benneteket, hogy vegyünk elő a Szentírást és mutassátok meg nekem és nézzetek szembe ezzel a ténnyel és mondjátok meg nekem, hogy hol evangelizált bárki ilyen módon. A Szentírás nem beszél róla, hogy Jézus Krisztus eljött Izrael népéhez és ezt mondta volna: “Beletelt az idő, elközelített Isten királysága, ... és most ki az, aki szeretne befogadni engem a szívébe? Látom ott azt a kezét. Igen. Még

valaki?”

Jézus nem ezt mondta, hanem a következőt: “Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.”

Nem bízhat senki ma abban, hogy azért van üdvösséged, mert életedben egyszer elimádkozott egy imát és valaki azt mondta neked, hogy azért van üdvösséged, mert őszinte voltál. Ezért ha megkérdezed őket az üdvösségüket illetően: “Van üdvösséged?” Ők nem azt fogják mondani, hogy “Igen van, mert Jézusra tekintek és egyértelmű bizonyítéka van annak, hogy újjászülettem.”

Nem. Ők a következőt mondják: “Egyszer az életemben elimádkoztam egy imát.”

Ezzel együtt úgy élnek folyamatosan bűnben élnek; de ők elimádkozták a ’bűnös imáját’. Hallottam egy evangélistáról, aki arra próbált rávenni egy embert, hogy elimádkoztassa vele ez az imát. Végül az az ember annyira kellemetlenül érezte magát, hogy az evangélista a következőt mondta neki: “Rendben. Ide figyelj! Mondok neked valamit. Imádkozni fogok Istenhez érted, és ha az megegyezik azzal, amit mondani akarsz Istennek, akkor szorítsd meg a kezem. Látod, ez Isten ereje.”

Ez a döntésen alapuló elképzelés egy bálványimádás. Az emberek azt gondolják, hogy a mennybe fognak menni, mert egyszer őszintén meghoztak egy döntést.

Amikor Pál a korinthusi gyülekezetbe ment nem mondta nekik: “Figyeljetek ide! Ti nem úgy éltek, ahogyan keresztyéneknek kellene, ezért menjete vissza az életekben oda, amikor elimádkoztatok azt az imát és vizsgáljátok meg, hogy őszinték voltatok-e?”

Nem! Pál a következőt mondta nekik: “Vizsgáljátok meg magatokat, hogy megtudjátok, hitben vagytok-e.”

Kedves barátom! Akarom, hogy tudd, hogy az üdvösség egyedül hit által van, ez Istennek a munkája. Óriási kegyelem. A megtérésednek a bizonyítéka azonban nem csupán az őszinteséged megvizsgálását jelenti a megérésed pillanatában, hanem a gyümölcs folyamatos meglétét az életedben.

Drága barátaim! Vegyük észre, hogy mit tettünk. Nem a gyümölcseről lehet megismerni egy fát? Hogyan gondolja az amerikaiak 60%, 70%-a magáról, hogy megtért és újjászületett? Abortusszal a csecsemők ezreit öljük meg naponta. A körülöttünk lévő világ gyűlöl bennünket az erkölcstelenségünk miatt, mi mégis keresztyénnek tartjuk magunkat.

Ezt a kifogást nyíltan a prédikátoroknak címezem.

Hatodik kifogás: Egy bibliaellenes evangéliumi meghívás

Korábban már érintettem ezt a kérdést. Szeretnék most tovább menni. Figyeljük meg, hogyan tesszük ezt ma. Kérem, most figyelj rám. Ezt láttam mindenhol. A kálvinisták, az armenianusok közül sokan hasonlítanak egymásra abban, amit tesznek. Ugyanaz a felszínes meghívás. Sokat beszélnek sok dologról, és azután eljutnak a meghíváshoz, de az majdnem olyan, mintha mindenki elveszítené a józan esztét.

Odalépnek valakihez és azt mondják neki: “Isten szeret téged és van egy csodálatos terve az életedre.” El tudod képzelni, ha egy amerikainak ezt mondod, hogyan fog reagálni?

“Igen? Isten szeret engem és van egy csodálatos terve az életemre.”

“Micsoda? Isten szeret engem? Jó, nagyon jó, mert én is szeretem magam. Hiszen ez nagyszerű! Istennek van egy csodálatos terve az életemre? Nekem is van egy csodálatos tervem. És ha befogadom Őt az életembe a legjobb életem lesz itt a földön? Ez egészen csodálatos.”

Ez nem egy biblikus evangélium.

Hadd mondjak valamit e helyett. Isten odamegy Mózeshez és azt mondja neki:

„Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezer iziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül” (2 Mózes. 34.6-7)

Mózes reakciója a következő volt: “Mózes sietve, engedelmesen leborult a földre és imádta Istent.”

Az evangélium Isten természetével kezdődik: Kicsoda Isten? Megtudhat egy ember bármit az ő bűnösségéről, ha nem rendelkezik egy olyan Isteni normával, amivel össze kell hasonlítania magát? Ha nem mondunk neki semmit, csupán lényegtelen dolgokat Istenről, az izgalomba hozza a testi ember elméjét; de el fog jutni valaha is egy valódi bűnbánatra és hitre?

Ne kezdjük ezzel: “Isten szeret téged és van egy csodálatos terve a számodra.” Kezdjük a beszélgetést Isten teljes akaratával és azzal, hogy kicsoda Isten. Már az elején mondjuk el neki, hogy ez az életébe kerülhet.

Azután feltehetünk pár tapogatózó kérdést. “Tisztában vagy vele, hogy bűnös vagy?”

Olyan ez, mint amikor az édesanyám évekkal ezelőtt meghalt rákban. Hasonlít arra, mint amikor az orvos azt kérdezi: “Kedves Barbara! Tudsz róla, hogy rákod van?”

Annyira felületesek vagyunk! Nincs súlya az evangéliumnak, semmi komolyság.

“Barátaim! Szörnyű bajban vagytok! Az ítélet el fog jönni.”

Ha te azt kérdezed egy embertől: “Barátom! Tudod, hogy bűnös ember vagy?” Menj és kérdezd meg az ördögöt, hogy ő tudja-e, hogy bűnös?

Azt fogja mondani: “Igen, az vagyok. Van egy csomó jó dologés van egy csomó rossz dolog, attól függően, honnan nézzük a dolgot. Igen, végső soron egy bűnös ember vagyok.”

A kérdés valójában nem az, hogy tudod-e, hogy bűnös vagy. A kérdés a következő: Elvégez-e a Szent Szellem az evangélium üzenete által a szívedben egy olyan munkát, ami kimunkál benned egy olyan változást, hogy azt a bűnt, amit egykor szeretted, most gyűlölöd és el akarsz futni előle, mintha egy sárkány elől futnál?

Akkor jöhet a kérdés: Akarsz a mennybe jutni?

Ez az oka, amiért nem engedném el gyerekeimet a vasárnapi iskolák és evangéliumi gyülekezeti táborok 98%-ába. Néhány kedves, kellemes megjelenésű személy feláll és – miután bemutatnak egy filmet Jézusról – azt mondja: “Hát nem csodálatos Jézus?”

“Igen.”

“Gyerekek! Közületek hányan szeretik Jézust?”

“Ó, én szeretem.”

“Ki akarja befogadni Jézust a kicsi szívébe?”

“Ó, én akarom.”

És utána bemerítkeznek. És bevezetik őket egy keresztyén kultúrába, valamiféle gyülekezeti kultúrába.

És amikor elérik a 15., 16. évüket, az akaraterejük elkezdni áttörni a korlátokat. Elkezdnek erkölcstelenül élni és akkor odamegyünk hozzájuk és azt mondjuk nekik: “Ti keresztyének vagytok! Nem élhettek úgy, mint mások. Álljatok meg a lejtőn!” ahelyett, hogy odamennénk hozzájuk és biblikusan azt mondanánk nekik: “Erősítsétek meg a hiteteket Krisztusban. Valaha megvallottad őt a bemelegítéssel, de most a látszik az, mintha elfordultál volna Tőle.” Vizsgáld meg magad! Van bármi apró bizonyítéka benned egy igazi megtérésnek?”

Később 24, 25 esetleg 30 évesen az egyetemi kollégiumi évek után visszajönnek a gyülekezetbe és újra felajánlják az életüket Istennek és magukévá teszik a névleges (ál) keresztyének magatartását, ami áthatja az egész keresztyénséget Amerikában és a végén majd ezt fogják hallani: *“Távozzatok tőlem, ti gonosztevők. Sohasem ismertelek titeket.”*

Azt mondd: “Paul testvér, te annyira dühös vagy.”

Nincs igazam? Valaki kell, hogy dühös legyen. Ébredésért kiáltunk, holott a hit szilárd alapjaival sem rendelkezünk.

Ó, ha jönne az az ébredés és megszilárdítaná az alapjainkat. De mindaddig, míg nem nyitjuk fel a szemünket és a fülünket és nem a Szentírás van előttünk, nem járunk el helyesen ezeket a dolgokat illetően.

Szeretnél a mennybe menni?

Kedves Barátom! Mindenki szeretne a mennybe menni, csak azt nem szeretnék, ha Isten ott lenne, amikor ők oda jutnak. A kérdés nem az, hogy szeretnénk-e a mennybe jutni. A kérdés a következő: Szereted-e Istent? Semmissé tetted Isten haragját magadra nézve? Értékessé vált számodra Krisztus? Vágysz a vele való közösségre?

Kedves Barátom! Mindenhol ez a fajta politikai magatartás tapasztalható. Mindenki szeretne a mennybe menni, de a bűnös emberek gyűlöletesek Isten előtt. Ezért a kérdés nem az, hogy szeretnél-e egy olyan különleges helyre kerülni, ahol nem kell tovább szenvedni és mindent megkapsz, amire vágysz? A kérdés a következő: Szereted Őt? Értékessé vált Krisztus a számodra?

Gyakran, amikor egy személy mások után mondja el a ’bűnös imáját’, azt kérdezik tőle: “Szeretnél a mennybe jutni?”

“Igen, persze.”

“Jó, akkor imádkozz és kérd meg Jézust, hogy költözzön a szívedbe?” Most kedves barátom, engedd meg, hogy ezt mondjam neked. Vannak emberek, akik megtérésre jutnak egy ilyen módszert által, de nem a miatt, hanem éppen az ellenkezője miatt.

“Uram, vágyakozik Krisztus után? Belátja bűnösségét?”

“Ó, igen, bűnös vagyok.”

“Uram, engedje meg, hogy megnézzünk most néhány ige-helyet, ami megmutatja számunkra, hogy hogyan néz ki az a megbánás, amiről a Szentírás tanúskodik, hogy ez megtörtént-e az életében? Van összetörettetés az életében? Látja összeomlani mindazt, amiért küzdött és az elméje most Istennel kapcsolatos új gondolatokkal vannak tele, egy új vágygal és új reménnyel?”

“Igen.”

“Uram, ez lehet a bűnbánat első gyümölcse. Most bizza rá magát Krisztusra. Bízzon benne. Bízzon benne.”

Figyeljetez rám. Hatalmatok van arra, hogy elmondjátok az embereknek az evangéliumot. Hatalmatok van arra, hogy elmondjátok az embereknek, hogyan üdvözülhetnek és van hatalmatok megtanítani az embereknek Bibliai alapelvekre az üdvbizonyossággal kapcsolatban. Nincs hatalmad azonban arra, hogy azt mondd az embereknek, hogy üdvösségük van. Ez egyedül a szuverén Isten Szellemének a munkája.

Te mégis így próbálsz megerősíteni őket: “Befogadtad Jézust a szívedbe?”

“Igen.”

“Úgy gondolod, hogy őszinte voltál?”

“Igen.”

“Gondolod, hogy üdvösséged van?”

“Nem tudom.”

“Természetesen Ő megmentett téged, mert őszinte voltál és Ő megígérte, hogy ha megkéred Őt, hogy jöjjön be a szívedbe, Ő bejön. Tehát üdvösséged van.”

Ezek az emberek egy ilyen öt perces beszélgetést követően elmennek a gyülekezetből és az evangélista pedig elmegy vacsorázni a ‘Denny Restorant’-ba, az emberek pedig elvesznek.

Egy Biblia-ellenes meghívásról van szó. Ha nekik kétségük van az üdvösségüket illetően, odamegyünk hozzájuk és azt mondjuk nekik: “Menjenek vissza egy bizonyos időponthoz. Volt valaha az életedben egy időpont, amikor elmondtál egy imát és kérték Jézust, hogy költözzön a szívedbe?”

“Igen.”

“Őszinte voltál?”

“Gondolom, igen.”

“Akkor a gonosz kísért téged.”

És ha ők folyamatosan testies módon, bűnben élnek egy gyülekezeti környezetben, növekedés nélkül, akkor sem kell félniük. Rosszul értelmezett módon a személyes tanítványozás hiányosságának tudjuk be ezt a helyzetet, valamint a testies keresztyénség tanának rovására írjuk.

A testies keresztyénségről szóló hamis tanítás sok életet tönkretett már és sok embert a pokolra juttatott.

Küzdenek a keresztyének a bűnrel? Igen. Elbukhat egy keresztyén bűnben? Kétség nélkül. Élhet egy keresztyén folyamatosan testies módon életének minden napján gyümölcstermés nélkül és ennek ellenére keresztyén maradjon? Nem! Egyáltalán nem, mert akkor az Ószövetség és az Újszövetség minden ígérete kudarcot vall és minden, amit Isten a büntetésről a Zsidó levélben mondott, az hazugság. Egy fa a gyümölcseről ismerhető meg.

Amikor az emberek megtérésén munkálkodunk, láttam igehirdetőket, akik sok mindent megértettek Isten dolgaiból, de amikor egy példamutató evangéliumi igehirdetés után odajutnak, ismételten manipulációs módszerekhez folyamodnak.

Engedjétek meg nekem, hogy elmondjak egy történetet és azután továbbmegyünk a következő kifogásra (‘vád-indítványra’). Ez a történet a keresztyén életem egyik legértékesebb pillanatáról szól.

Kanadában szolgáltam, 30 km-re Alaszkától. Valójában több grizzly medve volt a városban, mint ember. Egy kis gyülekezet volt ott kb. 15-20 ember és ott prédikáltam. Amikor éppen felmentem a pulpitusra egy hatalmas ember jött be a terembe közel a 70-es éveikhez. Olyan nagy volt, mint egy hegy. Megverhetett volna mindenkit abban a teremben.

Amikor prédikáltam figyeltem az arcát. Félretettem mindent és elkezdtem evangéliumot hirdetni. Ez az ember olyan szomorú volt, hogy olyat még sosem láttam. Csak az evangélium, az evangélium. Amikor befejeztem és lejöttem a pulpitusról odamentem hozzá, és azt mondtam neki: “Uram, mi a baj. Mi a lelke bánata? Sosem láttam egy embert annyira szomorúnak, szívében annyira összetörtnek.”

Elővett egy borítékot, amiben valamilyen röntgenfelvétel volt, amit nem értettem, de ő ezt mondta. “Éppen most jövök az orvostól. Három héten belül meg fogok halni. Egész életemben egy farmon dolgoztam. Csak tutajjal, repülőgéppel vagy lóháton lehetett eljutni oda a hegyeken keresztül és akkor jön ez a dolog. Sosem jártam gyülekezetbe. Sosem olvastam Bibliát. Hiszem, hogy van Isten és egyszer hallottam valakit beszélni valakiről, akit Jézusnak hívnak. Sosem féltsem semmitől az életemben és most félek a haláltól.”

“Megértette az evangélium üzenetét, Uram?” – kérdeztem

“Igen” – mondta.

Nos, mit tennie az igehirdetők nagy többsége ebben a pillanatban?

“Rendben! Szeretné megkérni Jézust, hogy költözzön a szívébe?”

Ez az, amit tennének.

“Megértette azt, Uram?” – kérdeztem.

“Megértettem, de ez minden? Csupán ennyi...?” - kérdezte. “Egy gyerek is megérthette. Bárki. Ez minden? Megértettem és imádkozzam vagy?”

“Uram, ön meg fog halni három héten belül – mondtam. Nekem holnap el kellene utaznom. Lemondom repülőjegyemet és együtt töltünk időt a Szentírás fölött küszködve és Istenhez kiáltva mindaddig, míg vagy megtér, vagy a pokolba jut.”

Elkezdtem az Ószövetségben, majd az Újszövetségben a Szentírás minden versével, ami Isten ígéreteivel foglalkozik a megváltásról és az üdvösségről, végigmenve rajta újra és újra, majd elolvasva a János 3:16-ot és közben imádkozva folyamatosan kiáltva Istenhez. Az ember közben kérdéseket tett fel a bűnbánatról, a hitről, a bizonyosságról, miközben Krisztus munkálkodott benne.

Végül, egészen kimerült, de azon az estén nem volt áttörés, nem történt semmi. Ekkor azt mondtam: “Uram, imádkozzunk!” És imádkoztunk.

“Uram, olvassa el a János 3:16-ot ismét” – mondtam.

“Már milliószor elolvastuk” – mondta.

“Tudom! De az a legnagyobb a megváltás ígéretei közül. Olvassa el a szöveget ismét” – kértem.

Sosem fogom elfelejteni. Az ölében – azokban az óriási kezekben volt a Bibliám – és ő azt mondta: “Rendben”. “Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta....Meg vagyok mentve. Meg vagyok mentve. Paul testvér, minden bűnöm el van felejtve. Örök életem van... Meg vagyok mentve. Tudom...” – mondta.

“Honnan tudja?” – kérdeztem.

“Nem olvastad ezt a verset korábban?” – kérdezte.

Mi történt? Isten Szellemének munkája a sok, silány, kis próbálkozás helyett. Azt gondolod, hogy az igehirdetés látványossága után visszamész a hotelbe és az a gondod, hogy mit egyél? Nem! Az igehirdetés után kezdődik a munka. Foglalkozás a lelkekkel. Emberek előre jönnek az összejöveteleken, valakik adnak nekik tanácsokat 5 percen, olyanok, akiknek nem lenne szabad, majd gyorsan odaadják a pásztor névkártyáját és a pásztor azt mondja: “Szeretném bemutatni Istennek egy új gyermekét. Légy üdvözölve Isten családjában.”

Ennyire bátor vagy?

Ha be akarod őt mutatni Istennek, akkor mond a következőt: “Ez az ember az éjszaka megvallotta a hitet Jézus Krisztusban. Az Isten-félelmünk és az emberi lelkek szeretete miatt most vele együtt azon munkálkodunk, hogy bizonyossá tegyük, hogy Krisztus valóban munkálkodott benne, hogy valóban rendelkezik egy megértéssel a biblikus bűnbánatról, a hitről és nagy bizonyossága és öröme van a Szent Szellemben. Ez az, amit tenni fogunk.”

Látod mit tettünk? Tanúskodtunk mellette. Ez nem valamiféle vallásos (kultikus) cselekedet. Mi így tesszük ezt. Ennyi.

Hetedik kifogás: A gyülekezet természetének nem ismerete

Isten egyetlen hívó intézménye van és ez az Egyház. A végső célunk és az ébredés végső célja biblikus gyülekezetek plántálása.

Óriási félelmem van a helyi gyülekezet leértékelődése miatt. Ha azt mondod valakinek, hogy egy utazó szolgáló vagy és az egész világra kiterjedő szolgálattal rendelkezel, mindenki hasra esik előtted. Ha pedig azt mondod valakinek, hogy egy 30 fős közösség pásztorja vagy a konferencián az utolsó sorba fognak ültetni.

Az Úr nem az utazó szolgálók, hanem a pásztorok fejedelme.

Jó néhány évvel ezelőtt Bill Clintonnak volt egy jelmondata a választások idején: “A gazdaság megbolondult.” A pásztorom, Jeff Noblett, a vének egyike a gyülekezetünkben, első számú tanító, igehirdető pásztor mondta nekem egy napon, hogy azon munkálkodik, hogy “Szeretne férfiak felkészített csapatával rendelkezni.”

“Mit mondanának erre mások, Jeff testvér?”

“Azt, hogy az Egyház megbolondult.”

Jézus az életét adta az Egyházért, egy csodálatos érintetlen (szűz), romlatlan Egyházért. Ha szeretnéd odaadni az életedet valakiért a szolgálatban, add az Egyházért, egy gyülekezetért, a hívők testéért, egy helyi közösségért. Ez az Egyház.

Nos hadd mondjam el az Egyházzal kapcsolatban. Szeretném, ha figyelnétek. Nem a hívők maradéka az Egyház. Jól ismerjük a maradék teológiát. Tudjuk, hogy Izrael története során ott volt Izrael, Isten választott népe és az igaz hívők, mint maradék. Ez nem igaz az Egyházra. Ott nincs hívők maradéka vagy a hívőknek egy kisebb csoportja egy nagyobb csoporton belül, amit Egyháznak hívnak. Az Egyház a maradék.

Szeretném elmondani, hogy vegyék ezt figyelembe, mert sok pásztor odáig merészkedik, hogy

káromolják az Egyházat. Hallom, hogy teológusok, utazó szolgálók, tanítók, pásztorok ilyen dolgokat mondanak: “Éppen olyan sok bűn vagy az Egyházban, mint az Egyházon kívül. Éppen olyan sok válás van az Egyházban, mint az Egyházon kívül. Éppen olyan nagy az erkölcstelenség, a pornográfia az Egyházon belül, mint az Egyházon kívül.” És akkor az igehirdetők ezt mondják: “Igen, az Egyház olyan, mint egy parázna.”

Szeretném elmondani, hogy légy nagyon óvatos azzal kapcsolatban, hogy Jézus Krisztus menyasszonyát paráznának nevezd.

Elmondom neked, hogy mi a probléma. A pásztorok és az evangélisták nem tudják, hogy mi az Egyház. Szeretném elmondani nektek, hogy Jézus Krisztus Egyháza Amerikában csodálatos. Nem tökéletes, időnként törékeny, gyenge és alázatos az Istennel való járásban. A probléma azokkal van, akik nem tudják, hogy mi az Egyház.

Ma biblikus igehirdetések hiánya miatt az ’ú.n. Egyház’ meg van töltve testiességgel, ezért sokan bűnös emberekkel azonosítják a keresztyénséget. Azért, mert kecskék vannak a bárányok között, azért a báránynak tulajdonítanak minden bűnt, amit a kecskék követnek el, és miattuk káromoltatik Isten neve a pogányok között.

Szeretnék valamit megmutatni nektek a Jeremiás próféta könyvéből. Menjünk a Jeremiás 31.31-hez. “‘Nézzétek! Eljön a napja’ mondja az ÚR, ‘amikor újszövetséget kötök Izrael és Júda házával.’”

Nem szeretnék figyelmen kívül hagyni semmit Izrael választott népével kapcsolatban, de ez a szöveg az Egyházra is vonatkozik. Értsétek meg ezt. Nem szeretnék belemenni bármi utolsó időkre vonatkozó vitatkozásba, de a Bibliában, az Újszövetségben, a Zsidókhöz írt levélben ez Isten népére értendő.

“Nem olyan szövetséget kötök velük, mint amit az atyáikkal kötöttem azokban a napokban, amikor felemelt kézzel kihoztam őket Egyiptom földjéről.”

Hallom, hogy igehirdetők állandóan ezt mondják: “Jó, de amikor visszatekintesz Izraelre, akkor egy istentelen, bálványimádó népet láatsz. Közöttük azonban ott volt az igaz hívők kis maradéka.” Ez igaz, de ne alkalmazd ezt az Újszövetségi Egyházra, mert az ige azt mondja: “Valami mást fogok cselekedni. Nem olyan szövetséget kötök, mint amit azokban a napokban kötöttem az atyáikkal, amikor felemelt kézzel kihoztam őket Egyiptom földéről; a szövetségemet megszegették jöllehet a férjük voltam” – mondja az ÚR.

“De ez az a szövetség, amit meg fogok kötni Izrael házával azok a napok után” – mondja az ÚR: “A

törvényemet a szívükbe fogom írni.”

Ha megtérsz, akkor nem a törvény kő tábláját fogja adni neked. Természetfeletti módon, az újjászületésről szóló tanítása szerint a szívedbe írja a parancsolatait. Így módon véghezviszi, hogy “Istenük leszek nekik és ők pedig az Én népem.”

Figyeljétek meg, mit mond itt: “”Nem kell többé őket tanítani, hanem minden ember azt mondja a szomszédjának és a hit-testvérének: ‘Ismerd meg az URAT, és ők megismernek Engem kicsinytől a nagyig. Elfelejttem álnokságaikat és bűneikre többé nem emlékezem.’” – mondja az ÚR.

Ismét az újjászületés tanítása. Isten egy új munkát végez 2000 év óta. Nincs sok gyülekezet Amerikában, hanem van sok valóban szép téglalap, nagyon szépen megnyírt pázssal.

Csupán azért, mert valakik azt mondják magukról, hogy ők gyülekezet vagy keresztyének, az nem azt jelenti, hogy valóban azok. Figyeld meg, mit mond az ige: „Ők nem fogják többé tanítani egymást”.

Ez nem azt jelenti, hogy nem lesz szükség többé tanítókra és igehirdetőkre, hanem Isten minden kiemelkedő ismerete ott lesz közöttük, különös figyelemmel a bűneikre, amik el vannak felejtve.

Gyorsan ugorjunk a 32. fejezet 38. versére: “Ők az Én népem lesznek és Én az ő Istenük leszek.” Nem azt mondja: “Remélemtalánha szerencsém lesz.....ha elegendő evangélistára tehetnék szert, hogy munkálkodjon rajtam,talán ez mind valóra válik.”

Azt mondja: “Magamhoz fogok vonzani egy népet, amit a Fiamnak adok.” Azt mondja: “Ők az Én népem lesznek, Én pedig az Istenük leszek nekik.”

Figyeld meg ezt: “És Én egy szívet és egy utat adok nekik.”

Most ne legyetek dühösekre rám. Vannak sokan, akik dühösebbek rám, mint ti. Figyeljétek rám! A 70-es és a 80-as években és minden Jézus felvonuláson mindenki azon siránkozott és azt kiabálta, hogy “Az Egyház mennyire megosztott. Az Egyház nincs egységben.”

Drága Barátom! Hadd mondjak neked valamit. Ha az Egyházban nincs egység, ez azt jelenti, hogy Isten, az Atya nem válaszolta meg a Fiú imáját és ez az Újszövetségi ígéret nem vált valóra.

Ezért szeretném elmondani ismét, szeretném kijelenteni neked, hogy az Egyház, a gyülekezet egy. Ő mindig egy lesz.

Ültél már le a repülőtéren valaki mellé vagy a piactéren találkoztál valakivel és anélkül, hogy tudtad volna, hogy esetleg baptista, mennonita vagy bármi más, de bizonyos voltál, hogy valóban evangéliumi, valóban keresztyén, és már nem úgy szóltál hozzá, mint néhány perccel azelőtt, mert felfedezted, hogy “Ő egy hívő, egy élő hittel rendelkező személy.”

És abban a pillanatban odaadnád az életed érte.

Emlékszem egyszer az Amazonas menti Departamentóban voltunk és az a Sendero Luminoso és a polgárháború idején volt, amikor odamentünk. 22 órán keresztül rázattuk magunkat egy gabonaszállító teherautó platóján egy fekete, vízhatlan ponyva alatt. Az éjszaka közepén kibújtunk a ponyva alól, a teherautó leállt és kiugrottunk belőle, be a dzsungelbe. Az éjszakát a dzsungel szélén töltöttük és folytattuk az utunkat arra a helyre, ahová hívtak bennünket. Nagyjából az út felénél eltévedtünk a sötétben. A következő napon, ezért imádkoztunk a drága Paco barátommal, hogy “Ó, Isten, adj nekünk valami vezetést. Eltévedtünk. Ha esetleg olyan helyre jutnánk, ahol terroristák vannak, a katonaság ne menjen be oda.” Felkiáltottunk: “Ó, Isten adj nekünk valami vezetést. Segíts nekünk.”

Egy harangot hallottunk. És akkor hallottunk valakit beszélni. Első hallásra furcsa beszélgetés volt, gondoltuk. Rájöttünk, hogy egy kisfiú jött a mezőről a szamarával és ő beszélt a szamarához. Mi mögé kerültünk és követtük őt. Azután megálltunk a kis falu szélén; kunyhók, vályogházak és én azt mondtam: “Paco! Ha terroristák vannak itt, akkor meghalunk.”

“Igen, de eljutottunk valahová” – mondta Paco.

Ezért leszálltunk és odamentünk egy emberhez a sötétben, aki be volt rúgva és Paco azt kérdezte tőle: “Vannak itt testvérek?” Tudja azt mindenki itt a hegyekben, hogy mit jelent? Egy igazi keresztyént.

“Egy idős asszony lakik ott távolabb” – mondta a részeg ember.

Odamentünk. Egy idős nazarénus asszony lakott ott. Kopogtam az ajtón. Ezt mondtam: “Egy evangéliumi pásztor vagyok. Kérlek, segíts nekem!”

Az idős asszony kijött egy lámpával. Megragadott és behúzott bennünket. A ház valamiféle sziklából volt kivájva és sárral betapasztva. Leültetett minket a földre, ahol valamiféle széna volt, csirkék és más egyebek. Meggyújtott egy lámpát. Egy kisfiú jött be, akire odahívott és azt mondta neki: “Menj, keresd meg a többi testvért!” És elkezdtek csirkét, jukkát és minden mást hozni, az életüket kockáztatva. Miért? Mert egyek vagyunk.

Állj, hagyd abba ezt az ostoba beszédet, hogy a Krisztus teste megosztott, teljes zűrzavar van benne és tele van bűnnel. Nem beszélnék így a helyedben Krisztus menyasszonyáról.

A nyáj között sok kecske és konkoly van. Mivel a gyülekezetek csak kismértékben gyakoroljátok a biblikus és könyörületes gyülekezeti fegyelmet, a kecskék a nyáj között élnek, sőt hizlalják, pusztítják a nyáját. Közületek azok, akik vezetők a gyülekezetben magas árat fognak fizetni majd azért, amikor Ő előtte meg kell állnotok, mert nincs elég bátorságotok, hogy felálljatok és szembeszálljatok a bűnnel.

Figyeljetez ide. Észak-Amerikában – mindent egybevetve – az általános helyzet a gyülekezeteket tekintve az, hogy a gyülekezetek demokratikusak. Most nem szeretnék ezzel kapcsolatban érvekbe és ellenérvekbe belemenni. Azonban ez az oka annak, hogy mi miért alakult így. Mivel a hirdetett evangélium nagyon gyenge, a gyülekezet többsége ezért alapvetően testies, elveszett ember, ezért egészében véve a gyülekezet kormányzása demokratikus. Mivel a pásztor nem szeretné elveszíteni az emberek nagyobb részét, ezért neki rossz elképzelése van az evangelizálást és az igazi megtérést illetően. Ezért a bűnösöket táplálja a gyülekezetében, a Jézushoz tartozó igazi nyáj kis csoportja, a bárányok ott ülnek az egész színház közepette, a teljes világiasság közepette, mindenféle multimédia közepette és a következőre vágynak: „Mi csupán szeretnénk dicsőíteni Jézust, csupán azt szeretnénk, ha valaki tanítana bennünket a Bibliából.” Ez az igazság és a pásztorok meg lesznek büntetve ezért.

Azt monddod: “Nagyon dühös vagy Paul testvér.”

Kedves Barátaim! Tudjátok, hogy mibe kerül nekem, hogy elmondom az igazságot? Megpróbálni együtt tartani a bűnös emberek csoportját, miközben egy kis nyáj közöttük éhen hal, és rá vannak kényszerítve, hogy a testies többséggel együtt olyan irányba menjenek, amerre nem akarnak?

Figyeljetez ide! Ha a feleségem éjfél után 1 órakor a Walmartnál lett volna és te férfi létedre elmentél volna mellette, miközben láttad, hogy két, három, négy, öt, tíz férfi kikezdett vele, megerőszakolta és megsebesítette őt, te azonban – magadat védve – lehajtott fejjel mégis továbbmentél. Szeretnék valamit mondani neked barátom. Nem csak azt a 10 férfit keresném meg, hanem téged is.

Krisztus menyasszonya értékes az Ő számára. Ára van annak, hogy Jézust szolgálod. Az ár lehet a gyülekezeted, a hírneved, a felekezeted, valójában minden. Mert Jézus Krisztus menyasszonya értékes. Figyeljetez, mit mond a 39. vers? Nagyon szeretem ezt: “Egy szívet és egy utat fogok adni nekik.” És mi ez az út? Ez Krisztus, ez a szentség.

Minden igaz hívó, akivel találkoztam, és akikkel sokat beszélgettem Krisztusról, elmondta nekem, hogy

állandó vágy van a szívükben azzal kapcsolatban, hogy szentebbek legyenek, mint korábban, hogy egyre jobban hasonlítsanak Krisztusra. Figyeljétek meg mit mond a Jer. 32.39: *“És adok nékik egy szívet és egy utat, hogy mindenkor engem féljenek, hogy jól legyen dolguk, nekik és az ő fiaiknak ő utánuk.”*

Nézzük meg milyen csodálatos, ahogyan folytatja: *“És örökkévaló szövetséget kötök velük, hogy nem fordulok el tőlük és a velük való jótevénytől, és az én félelmemet adom az ő szívükbe, hogy el ne távozzanak tőlem.”*

Mi most csupán elolvassuk ezt, de sok olyan ember, aki bűnös, aki elveszett, ők csak mennek a gyülekezetbe vasárnap. Ők csak ezt a verset hallják. “Igen, Isten egy örökkévaló szövetséget kötött velem és sohasem fog elhagyni engem, soha, soha. Bizonyos vagyok, mert Isten kegyelmes”, de ők félnek elolvasni a második részt.

Nézzétek meg, mit mond a vers második része? *“és az én félelmemet adom az ő szívükbe, hogy el ne távozzanak tőlem.”*

Annak bizonyítéka uraim, hogy Isten egy örökkévaló szövetséget kötött veletek az, hogy Ő belétek helyezte az Isten-félelmet, hogy ne forduljatok el tőle. Ha azonban elfordultok Tőle, és Ő nem fegyelmez meg benneteket, és tovább folytatjátok utatokat, az annak a bizonyítéka, hogy Ő nem helyezte a félelmét belétek és nem születtetek újjá és egyáltalán nem vagytok szövetségben Istennel. Ez az igazság.

Nyolcadik kifogás: Szerető és könyörületes gyülekezeti fegyelem hiánya.

Csak át fogunk futni ezen. Tudom, hogy sokan félreértik ezt, ezért definiálni fogom.

A legtöbb evangéliumi pásztor Amerikában megfogná és kitépné a Máté 18-at tartalmazó lapot a Bibliájából.

Nem tehetitek ezt meg, uraim! Azért kaptátok azt, hogy mindezt megtegyétek.

Sok pásztor maga mögött hagyja a teológiáját, amikor a tanulmányait befejezve megkezdí a szolgálatát. Ők teológusok a beszélgetésekben. Teológusok a hivatalukban, de amikor megkezdik a szolgálatukat a gyülekezetben, azt testies módon működtetik.

Nem vagyok vén a gyülekezetemben — nem régóta vagyok ott — ezért büszkeség nélkül mondhatom,

hogy ők gyakorolják a gyülekezeti fegyelmet. Ez egy nagy gyülekezet, kb. 1000 fős. Becslésük szerint megmentettek 30 házasságot az elmúlt évek során a szeretet és könyörületes gyülekezeti fegyelem gyakorlása által, amit nem a kiközösítéssel kezdtek. Ez úgy kezdődik, hogy “Te, aki szellemi vagy...”

Mi azt mondjuk: “Ó, mi túlságosan szeretünk. Mi nem fegyelmezhetünk. Mi valójában... mi valójában túlságosan szeretünk.”

Jobban szeretsz, mint Jézus? Mert Ő megparancsolta ezt nekünk.

“Az sok problémát fog okozni.”

Igen. Igazatok van. Talán azért van az a nagyon sok probléma a gyülekezet és a kultúra között ma, mert nem szállunk szembe a kultúrával.

Nem azzal szállunk szembe a kultúrával, hogy csupán kivonulunk onnan és kizárjuk Hollywoodot. Az Istennek való engedelmség által szállunk szembe a kultúrával. Noé egy bárkát épített és megítélte általa a világot. Nektek nincs szükségetek hasonló tiltakozó jelre. Csupán járjatok engedelmségben és a világ gyűlölni fog titeket.

Kedves barátom! A Máté 18.15-16 azt mondja: *“Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; (Ó milyen csodálatos dolog ez) Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsessék minden szó..”*

Ez nem azt jelenti, hogy a magad mellé vett emberek a te ‘pártodon’ vannak. Ők figyelnek és megítélik a dolgokat. Lehet, hogy te tévedtél. Talán a testvéred nincs is bűnben. Talán túlságosan kritikus és törvénykező vagy. Ki tudja?

Menjünk tovább a Máté 18.17-re: *“Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.”*

Kedves barátom! Hiszem, hogy nekünk szükségünk van meghallani ezt. Vagy elkezdünk engedelmeskedni Istennek és megfegyelmezni magunkat vagy mi leszünk azok, akikkel Isten teszi meg ezt. És talán eljön az óra és az most van, amikor ez megtörténik.

Nem kritizálásról, törvénykezésről és utálatos emberekről beszélek. Azokból elég van. Olyan emberekről beszélek, a vének csoportjáról, vezetőkről, akik le kell, hogy tegyék az életüket, mert

tudják, hogy ez nem játék. Ez nem olyan valami, amit csupán csak ezért a földi életért cselekszünk; az örökkévalóság forog kockán, a lelkek megmentése. Nézzétek meg a keresztyén könyvesboltokat. Nézzétek meg a Wesleyk és Whitefieldek napjainak régi könyveit és így tovább. A puritánok és a reformáció. Azok közül a legtöbb foglalkozik azzal, hogy mi az evangélium, hogyan hirdesd azt, hogyan vigyél valakit Krisztushoz, hogyan ismered fel az igazi megtérést, hogyan leszel a lelkek doktora.

Mi a Római Katolikusokhoz csatlakoztunk ezekben a dolgokban. Római Katolikusok: megkeresztelik a csecsemőt, keresztyén csecsemő. Római Katolikus csecsemő. Már nem foglalkozunk a megtéréssel. Ezért kitaláltak mindenféle világias dolgot, hogy megpróbálják megtartani a megtéretlen embereket az Egyházban.

Az evangéliumiak valójában ugyanezt teszik. Egy félórás igehirdetést követően, amiből 25 perc vicces történetek elmeséléséből állt és 5 perc a háló kivetése, elimádkoztatnak az emberekkel egy kis imát, azután 2-3 percig beszélgetnek velük. Néhány tanácsot adnak nekik, és az után kijelentik, hogy üdvösségük van. A hátralévő idejüket azután fegyelmezővel töltik és csodálkoznak, miért nem növekednek.

Szeretném elmondani nektek, hogy hiszek a személyes tanítványozásban, de kedves barátom, az Egyház több mint ezer évig nélkülözötte azt, amit személyes tanítványozásnak nevezünk minden könyv és minden más dolog ellenére.

El szeretném mondani neked, hogy mit gondolok erről. A személyes tanítványozás igen jelentősé vált a 70-es évek végétől egészen napjainkig. Miért siránkoztak sokan? Mert éppen olyan sok ember ment ki a hátsó ajtón, mint amennyien bejöttek az elsőn, és az ok, amiért ez megtörtént, nem az volt, mert nem tanítványoztuk az embereket.

Nem. Az ok, amiért ez megtörtént, hogy az emberek nem jutottak megtérésre. A Ján 10:27 azt mondja: *„Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem”* – akár tanítványozod őket akár nem.

Talán úgy tűnik, hogy mi tanítványok vagyunk, de nem azért, mert mások elmentek mi pedig maradtunk. Elmentek közülünk, mert nem közülünk valók voltak. Alig volt esélyük, hogy olyanná váljanak, mint mi, mert sosem hallották az igazi evangéliumot és senki sem foglalkozott a lelkükkel.

Ezért jó szerencsével kecskéket tanítványozunk, azzal a reménnyel, hogy bárányokká fognak válni. Nem tudsz egy kecskéből bárányt képezni. Egy kecske a mindenható Isten természetfeletti munkája által válik báránnyá.

A gyülekezeti fegyelemről. Mi azért választottuk azt a gyülekezetet a családommal, ahol most vagyunk, mert gyakorolják a gyülekezeti fegyelmet. Nekem és a családomnak szükségem van arra, hogy egy gyülekezet fegyelmezése alatt álljak, a vének és más őrálló tagok gondoskodása alatt, akik ezt komolyan veszik. Szeretném, ha a gyerekeim, akik még picik, akik ha egy napon megtérnek és megvallják hitüket, de eltávolodnának Istentől, szeretnék bizonyos lenni benne, hogy a gyerekeimet a gyülekezet el fogja hordozni a lelkük megmentése érdekében.

Néhányan közületek olyan dühösek vagytok, ha egy pásztor odamegy hozzátok és azt mondja: “Őszintén, imádkoztam a gyermekeidért, de az a félelmem, hogy nem tértek meg.”

Őrütség olyan embereket összegyűjteni, akiket mások kizártak, mert nem ismerték fel bennük a Krisztust, de te ennek ellenére azt mondd: “Dicsőség Istennek, kaptunk egy Isten emberét.”

Kilencedik kifogás: Az elválasztottság elleplezése

Sok, hiábavaló tanítás hangzik el a szentségről. Drága barátom! Általánosságban tanítani a szentségről, azzal mindenki egyetért. Szentek legyetek! Szükséges, hogy szentebbek legyünk, mint korábban. Konferenciát is tartanak a szentségről.

Amikor azonban arról kezdesz beszélni, hogy mit jelent az konkrét helyzetekben, akkor értetlenségre, ellenállásra és nagy zavarra számíthatsz.

A Zsidó 12.14 azt mondja: *“Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.”*

Valaki hiszi ezt?

Te azt mondd: “Paul testvér, te már olyan sok támadást kaptál a szolgálatod miatt, te tudod legjobban, hogy működik a vallásosság.”

Figyelj ide! Megint visszamegyünk az újjászületéshez és Isten gondoskodásához. Ha Isten valóban átfurmál – újjá szül – egy embert, akkor Ő a tanítások, az áldások és a figyelmeztetések által folyamatosan munkálkodik abban az emberben. Isten gondoskodik arról, hogy az a munka, amit elkezdett befejezésre kerüljön. Akkor miért mondja a Zsidó levél írója, hogy *“szentség nélkül senki sem látja meg az Urat?”*

Azért, mert ha nincs növekedés a szentségben, az azt jelenti, hogy Isten nem munkálkodik az életedben. Ha Ő nem munkálkodik az életedben, az nem azért van, mert „csecsemő keresztyén” vagy.

Figyeld meg a különbséget Jákób és Ézsau között. *“Jákóbot szerettem, Ézsaut gyűlöltem.”* Isten mégis teljesítette az ígértét mindkettőjük számára. Jákób áldott volt, Ézsau is áldott volt. Hogyan mutatta meg akkor Isten az ítéletét rajtuk; a gyűlöletét Ézsau felé és a szeretetét Jákób felé? Elmondom hogyan. Megakadályozta Jákóbot abban, hogy elvaduljon és kicsapongó életet éljen. Ézsaut pedig engedte, hogy elvaduljon, mert Isten nem munkálkodott azon, hogy fegyelmezze őt és munkálja benne a kegyességet. Semmit. Jákóbot viszont megverte minden nap, hogy majdnem belehalt.

A szeretetben való fegyelmezés, Isten helyreigazítása hozza el számunkra a szentséget.

Nincs sok tanítás erről, de engedjétek meg nekem, hogy ezt mondjam:

„Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul” Róma 12:1, majd azután menjünk a 2. versre.

A „*testeteket*”... miért beszél a “*testről?*”, hogy elkerüljük a szuper szellemiséget.

“Rendben! Jézusnak adtam a szívem és nem ítélsz meg engem olyan módon, mint egy ’könyvet a borítója’ alapján.”

Jó! De tényleg nem tudsz megítélni egy könyvet a borítója alapján? Jézus sohasem mondta azt, hogy nem tudsz megítélni egy könyvet a borítója alapján? Ő azt mondta: “Megismerheted őket a gyümölcsök alapján.”

Ha azt gondold, hogy neki adtad a szíved, akkor Ő rendelkezni fog a testeddel és meg fogom mondani neked, hogy miért. A szív, barátom, nem valami vért pumpáló izomtömeg, vagy valami költői képzelet találmánya. Az az egész lényedet vagy a lényed lényegét azonosítja. Ne mondd nekem, hogy Jézus rendelkezik az egész lényeddel és a lényed lényegével és az nincs kihatással a testedre. Az lehetetlen.

Akkor mit tegyünk? Menjünk végig a Szentírásán valami jogász módjára? Nem! Vonjunk le következtetéseket? Nem. Csupán azt jelenti, hogy a Szentírás parancsolatai alapján éljünk.

Mit jelent ez?

Nem értek egyet mindennel, amit a puritánok mondanak, azonban szeretem a puritánokat és az egyik oka annak, hogy szeretem őket, mert becsületes módon igyekeznek életük minden területét Jézus Krisztus fősége alá vinni.

Gondolataikat 800 oldalnyi könyvben írták le, és azt gondolom, hogy az összhangban van a Szentírással: Mi nem mehet be az elmémbe a Szentírás szerint? Mit kellene tennem a szememmel? Mi mehet be és mi nem a fülekbe? Hogyan kellene megregulázni a nyelvet? Mi kellene, hogy legyen az életem iránya?

És igen! Halálra foglak rémisztetni benneteket: Hogyan kellene, hogy öltözködjünk?

Most óvatos leszek. Nem szeretnék részletes magyarázatot adni erről. Drága barátom, a feleségem azt mondja erről. Ha a ruházatod egy keret az arcod számára, amiről Krisztus dicsősége sugárzik, akkor az Istentől való öltözködés. Ha azonban a ruházatod egy keret a tested számára, az érzéki, testi és Isten gyűlöli azt. Elég ennyi? Úgy gondolom lezárhatjuk ezt a témát.

Most nem tudok végigmenni minden szentséget érintő kérdésen. A szentség nem teljes egészében egy külsődleges dolog. Olyan emberekké kell válnunk, akikben (belül) Isten Szelleme munkálkodik, és annak hatása sok dologban meg fog látszódni a külsőnkön. Ez az igazság.

Néhányan közületek, valószínűleg többször felkiáltotok, ahogyan én is, hogy töltsön be és munkálkodjon bennünk Isten Szelleme. Elég azonban egy fél óra TV nézés, ami annyira elszomorítja Öt, hogy nagyon távolra kerül tőlünk.

A 99 % -os tiszta vizet, amiben 1% szennyvíz van, nem iszom meg.

Egyszer szenvedtem és Leonard Ravenhill egy kedves barátomhoz beszélt, aki azt mondta neki: “Leonard testvér, van egy fiatalember, Paul testvér, aki nagyon szenved.” Ravenhill egy traktátust küldött nekem. Még mindig őrzöm. Sohasem fogok megválni tőle. A traktátus így szólt: “Mások képesek rá, te nem.”

Nem szükségszerűen értek egyet minden tekintetben.

FigyeljeteK ide! Én nem járok bevásárló központokba. Nem azért nem járok, mert szentebb vagyok, mint te, hanem azért, mert tudom, hogy ki vagyok a Krisztusban.

Van egy történet egy nagyon kiváló, idős hegedűművészről Európában. Amikor a záró koncertjét játszotta és befejezte egy fiatalember odament hozzá és azt mondta neki: “Uram! Odaadnám az

életemet, ha úgy játszhatnék, mint Ön.”

Az idős művész azt válaszolta: “Fiam! Én feltettem rá az életemet, hogy így játsszam.”

“Szeretném Isten erejét az életemben?” Akkor valamit oda kell adni.

“Szeretném megismerni Őt?” Akkor valamilyen elválasztás meg kell, hogy történjen az életemben.

Engedd meg, hogy mondjak nektek valamit. Mindenki körbe-körbe futkározik, mindenféle dologgal és mindenféle konferenciát látogatnak, és mindenféle csoportokat hívnak össze, akikkel egyetértenek és Kumbayah-at énekelnek és minden egyéb. Talán egyedüllétre lenne szükségetek, elvonulva a ’pusztába’ egyedül Istennel és böjtölni hét napon keresztül a térdeiteken, tanulmányozva a Zsoltárokat és semmi más, csak egyedül lenni Istennel, Vele lenni. Isten emberének lenni egy olyan érzés, mint akinek felesége van, aki a testedből való test, aki egy veled, aki lát és ismer téged, de még ő sem mehet veled oda, ahová te mész.

Az elválasztottság a következőket jelenti:

*“Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak?
Semmi.*

“Vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? Semmi. A sötétség Isten kijelentésének ellentéte.

„Vagy mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? Semmi.

Az ige azt mondja: “Gyertek ki közülük.” Mi közül jöjjünk ki? Gyertek ki a hamisságban, sötétségben, sátáni módon élők és a hitetlenek világiassága közül. Gyertek ki közülük.

Tizedik kifogás: A pszichológia és a szociológia pótolja a Bibliát a családban.

Egy idősebb ember számára, mint én is, akinek fiatal családja van, ez nagyon fontos kérdés. 30 éves elmúltam, amikor megházasodtam. A feleségemnek az első nyolc évben valamilyen agydaganata volt. Nem lehetett gyerekünk és azután....Ó, hála Istennek, megszületett az első gyerek, aztán a következő, azután a következő és azután, ki tudja?

Kedves barátaim! Pásztorok, vezetők, gondolkozatok el ezen. A gyülekezeteink, a vasárnap délelőtti Isten-tiszteleteink nagyon mesterkéltek, kozmetikázottak. Csak azért, mert az a látszat, hogy olyan csodálatos volt a dicsőítés és az igehirdetés és látszott, hogy az emberek élvezték azt, az még nem bizonyíték semmire. El fogom mondani nektek, hogy mi a bizonyíték. Az otthonok, a házasságok és a családok.

A Bírák 17:6. mondja: *“Azokban a napokban nem volt király Izraelben; mindenki azt tette, ami az ő szemében jónak látszott.”*

Ha beszélek az embereknek, mert mindenfelé megyek, és ha találok egy istenfélő embert, aki Isten-félelemben neveli a gyerekeit, elmegyek hozzá és bekopogok. De a legtöbb esetben tudod, mit találok? Amiket az emberek a gyülekezetben beszélnek, azok mind ‘vénasszonyos mesék’; szociológia, és minden más, ami igaz az ő szemükben, de közben nem tudnak idézni egy bibliai verset. Néha találok egy embert vagy egy asszonyt, akik a maguk és a családjuk életét is a Szentíráshoz igazítják és a különbség óriási.

Amikor repülőtéren vagyok a következőt szeretem tenni. Emberek odaülnek mellém, és megkérdeznak: “Mivel foglalkozol?”

“Ó, én egy férj vagyok” – mondom.

“Ó, és mi az, amit csinál még ezen kívül?” – kérdik.

“Ó, hát egy atya vagyok” – mondom.

“És mi egyebet csinál még?” – kérdik.

“Igen, ha még marad időm ezen kívül, akkor prédikálok egy keveset” – mondom.

Mit ér, ha egy ember az egész világot megnyeri, de a családját elveszíti? Engedd meg, hogy zavarba hozzalak. Mi az alapja annak, ahogyan a gyermekeidet neveled, és a feleségedet szereted? Mi az alapja? Ha te nem kezdesz el végigmenni a Szentíráson és az aláhúzott ígéret megmutatni nekem, akkor kérdés, hogy min alapszik a családod? Biztosíthatlak téged, hogy ebben az esetben a pszichológiának, a szociológiának és a jelen kor szeszélyeinek és a hazugságainak a fogja vagy.

Látod? Nincs jogod, hogy megtegyél dolgokat.... Isten igéjétől elválasztva nincs hatalmad.

Nézzük meg az 1 Mózes 18:19-et.

“Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő háza népének ő utána, hogy megőrizték az Úrnak útát, igazságot és törvényt tévén, hogy beteljesítse az Úr Ábrahámon, amit szólott felőle.”

Milyen csodálatos dolog?

És figyeld meg a Római levél 12. fejezetének első és második versét. Igen a második vers azt mondja nekünk, hogy Isten akarata tökéletes. Ezért ha azzal az elképzeléssel jössz, mint Isten embere, hogy “Feláldoztam a családomat a szolgálat kedvéért”, én azt neked mondani, hogy te egy ‘sima képű’ csaló vagy. Feláldozod a családod egy kis királyság kedvéért, amit próbálsz felépíteni, Isten tökéletes akarata szerint? A fenti ige azt mondja, hogy nem kell megszegni Isten akaratát a családomra vonatkozóan annak érdekében, hogy teljesítsem Isten akaratát a szolgálatomat illetően.

Istennek nincs szüksége rád. Az Ő vágya az, hogy engedelmeskedj neki.

Csupán két példát szeretnék felhozni nektek. Ez most hasonló ahhoz, amikor egyszer valaki megkérdezett engem: “Paul testvér! Te az evangelizálás ellen vagy?”

Azt mondtam: “Igen is, meg nem is. Nem vagyok a biblikus evangelizálás ellen, de ellene vagyok azoknak a módszereknek, ahogyan azt teszik.”

“Ellene vagy a Vasárnapi iskolának és a fiatalok csoportjának?”

“Igen is, meg nem is.”

Szeretnék megmagyarázni valamit nektek. Néhányatok számára nem lesz elég, amit mondani fogok, néhányatok számára pedig túl sok lesz. Most példaként szeretném felhasználni a Vasárnap iskola és a fiatalok csoportja témáját, hogy bemutassam, hogy mi a baj velük.

A vasárnapi iskola: Mindegy melyik felekezethez tartozol, mert azok teljesen hasonlóan működnek. Biztosíthatlak, hogy a felekezeted sok millió dollárt költ Vasárnapi iskolai anyagokra, sok millió dollárt konferenciákra, tanításokra, amik megtanítanak arra, hogyan kell tanítani a Vasárnapi iskolában, megcselekedve mindent, ami a könyvben van, hogy segítsék a Vasárnapi iskolát. Tudom, ez tény.

Hadd kérdezzek meg benneteket. Mennyi pénzt költöttetek el, mennyi konferenciát szerveztek és mennyi ‘ember-órát’ töltöttetek el azzal, hogy megtanítsák az apákat arra, hogy hogyan tanítsák a

gyermeküket? Bizonyára kitaláltad: semennyit. Istennek nincs “B” terve, Neki csak “A” terve van. Félre teszik az “A” tervet, a “B” terv viszont nem működik.

Most nem azt mondom, hogy a gyerekek nem jöhetnek össze, hogy megtanítsák nekik a katekizmust, vagy egyáltalán ne tanítsák őket, vagy bármi más, de ha az kimondatlanul arra irányul, hogy kiszorítsa vagy pótolja az apa szolgálatát az otthonokban, akkor semmi szükség arra.

Látod miről beszélek? Ez csupán egy apró példa. Mindent a Vasárnapi iskolának, mindent a Vasárnapi iskolának. Alig találni azonban konferenciát az egész országban, ahol megtanítanák az apákat arra, hogyan tanítsák a gyermekeiket. Mindezen túl a Vasárnapi iskolában a legtöbb idő, semmi más, mint szórakozás, mert a Vasárnapi iskolai tanítók nem rendelkeznek – Istentől való – hatalommal arra, hogy fegyelmezzék mások gyerekeit. Még ha meg is tették korábban, ma már nem teszik meg, mert nem hisznek benne.

Ez csupán egy apró példa. Nézzük most meg a fiatalok csoportját.

“Igen, a fiataloknak szükségük van arra, hogy együtt legyenek. Tudod, nekik szükségük van arra, hogy együtt legyenek.”

Rendben. Akkor nézzük meg a Példabeszédek 13:20-at:

“Az, aki bölcs emberekkel jár, bölcs lesz, de a bolondok csapata kárt fog szenvedni.”

Ki mondta neked egyszer is, hogy a fiataloknak együtt kellene lenniük? Ki mondja ezt neked állandóan? Meg fogom mondani, hogy kik mondták azt. A ’60-as évek pszichológusai a generációs problémára hivatkozva. Nem! A fiataloknak az érett felnőttekkel kell együtt lenniük, hogy abba hagyjanak olyan cselekedeteket, amik naiv ostobaságok. A felnőttekhez kell csatlakozniuk és félretenni az ostobaságaikat, amik a pusztulásukhoz vezetnek.

Most nem azt mondom, hogy ne jöjjenek össze együtt a fiatalok, de azt javaslom, hogy ha ezt teszik, legyenek ott a szüleik (vagy érettebb korúak) is.

Te erre azt mondd: “Igen, és mi a helyzet az elveszett fiatalokkal, akik bejönnek a gyülekezetbe?”

Rendben! Mi az, amit látnak most? Az elveszett fiatalok bejönnek a ti keresztyén fiataljaitok közé a gyülekezetbe és azt látják, hogy majdnem teljesen ugyanazok a dolgok vannak ott, mint a saját otthonaikban: nincsenek szülők, srácok tanítanak srácokat, esetleg egy kicsit idősebb fiatalos bohóckodó férfi zselés hajjal.

Mi történik azonban, ha az elveszett ifjúság bejön a gyülekezetekbe és ott gyerekeket és fiatalokat látnak szeretetben, csodálatos közösségi kapcsolatban a szüleikkel és azt mondanák: “Ó, én sosem láttam semmi hasonlót korábban. Az apa ránéz a gyerekére..... Szereti őt.....Gondolom ő is szereti az apját. Gondolom, hogy meglátja azt, hogy ez a keresztyénség teljesen más, mint a világ?”

Látod, kedves barátom? Hadd mondjam el neked valamit. Nem vagyok orvos, de ha egy ember odajön hozzám vérző homlokkal és azt mondja: “Paul testvér! Már mindenhol jártam, de senki sem tudja megállapítani a problémámat.”

Én erre azt mondom: “Rendben! Nem vagyok orvos, de figyelemmel kísérlek 24 órán keresztül.”

Jelezni fogom az óra ütését minden alkalommal. Ha az óra egyet üt, megüti magát egyszer a fején egy téglával. Ha kettőt üt, akkor megüti magát kétszer a fején egy téglával. Ha 12-t üt, megüti magát 12-szer a fején egy téglával.

Miután figyelemmel kísértük ezt, körültekintően és gondosan jegyzeteket készítünk a 24 óra alatt történekről. Odamegyek hozzá és azt mondom neki: “Tudod, azt gondolom, rájöttem, hogy mi a problémád. Nem vagyok orvos, de azt gondolom, hogy rájöttem a problémádra.”

Nem száralmas az a gyülekezetekben, hogy miért teszik a gyermekeink azt, amit tesznek? Miért van mindez...?

Olyan ez, mint amikor egyszer megkérdezett valaki egy öreg szentet, hogy miért nem engedi elmenni a tizenéves fiát egy fiatal hölgygel egy bizalmas helyre. Azt kérdezték tőle: “Nem bízol a fiadban?”

Erre ő azt mondta: “Nem a fiamban nem bízok. Gondolj arra, amit annak idején te tettél? Én az apjában nem bízok. Nem tenném ki az apját annak, hogy egyedül legyen egy nővel, aki nem a felesége, mert sokkal többet veszítenék, mint a fiam, pedig nekem sokkal nagyobb önuralmam van az akaratom felett, mint egy tizenévesnek a tomboló hormonjaival. Ezért te mit ...Mit tennél, ha állandóan arra gondolsz, hogy én megtenném?”

Egyik bibliai alapelvet szegjük meg a másik után és csodálkozunk rajta, hogy minden csupa zűrzavar? Most menjünk tehát az 1 Timóteus levélhez. Hallgattam néhány hónappal ezelőtt mindenféle szörnyűséges dolgot, amik meg fognak történni velünk – Nem tudom, minek neveznék azokat a későbbiekben: köztársaság, demokrácia, ország, valamiféle szocialisztikus állam Én olyan leterhelt lettem, hogy csak ültem ott csendesen és azt mondtam: “Ó, Istenem! Mit tudok én tenni? Most azonnal,

Uram, őszintén mindazzal, ami bennem van, beleugrok a tűz közepébe. Mint egy rinocérosz beleugrok. Csak mondd meg, mit tegyek. Akarod, hogy Washingtonba menjek, és csupán megálljak a Fehér Ház előtt és hirdessem az ígét, míg börtönbe nem vetnek? Annyira belefáradtam már, hogy prédikálok a keresztyéneknek a gyülekezetekben és tetejébe még ezek a dolgok is. Istenem, valóban... Az ország a pokolra fog menni. Csak küldj el engem. Mit akarsz, hogy cselekedjem? Csak küldj el engem hozzájuk.”

Az 1 Timoteus 4:1. azt mondja:

“A Szellem pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető (megtévesztő) lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztven.”

Pál a fiatal Timóteusnak írja, hogy az egész pokol a kultúrán keresztül fog támadni, és minden teljesen meg fog bolondulni, és az emberek olyanok lesznek, mint a vadállatok.

Conrad Mbewe-vel voltam néhány hónappal ezelőtt és hallottam őt prédikálni. Afrika Spurgeon-jének hívják őt, és teljes joggal. Ha van rá lehetőség, hogy meghallgasd, hallgasd meg. Ő az egyik kedvenc igehirdetőm az egész világon. Ezt mondta:

“Afrikában mi már nem a vadállatoktól félünk. Nem a vadállatok elől futunk el. Az emberektől félünk és az emberek elől futunk el.” Természetesen ő az emberi gonoszságról beszélt.

Tulajdonképpen itt azt mondta, hogy: “Valójában a világ fog az elszakadás állapotába jutni.”

Ezek után a 6. vers ezt mondja:

„Ezeket, ha eleikbe adod az atyafiaknak, Krisztus Jézusnak jó szolgája leszel, táplálkozván a hitnek és jó tudománynak beszédeivel, amelyet követtél;”

Itt van ez a vers, ami eddig nem szólt hozzám. Ez az Paul. A világ elveszítette a józan eszét. Mindez bekövetkezik, de mindez Isten gondviselése alatt van, ezért figyelj rám. Itt van a te válaszod az egész pokol elszabadulásának, a hitehagyásnak és az üldözésnek közepette. Itt van az, amit meg kell tenned. Állandóan a hit beszédeivel táplálkozni.

Mi szeretnénk mindig kifutni a világból és megcselekedni valamit. Szeretünk megjavítani valamit. Isten szilárd jellemű, ragyogóan fényes, harcra kész embereket keres. Mindenekelőtt fiaikat, akik *“folyamatosan táplálkoznak a hit és jó tudomány beszédeivel és követik (alkalmazzák) azt;”*

Nagyon fontos, hogy *“alkalmazd”* azt. Azt gondolom, ez azt jelzi számunkra, hogy a Szentírásnak egy

pusztán intellektuális tanulmányozása nem fogja elérni a célját. Amit Isten elvár az ő embereitől az az, hogy engedelmeskedjenek Neki. El kell kezdeni alkalmazni (követni) azt. Nem sajátíthatsz el egy tanítást mindaddig, míg nem alkalmazod a tanultakat.

Azt követően ezt mondja: *“A szentségtelen, vénasszonyos meséket pedig távolítsd el.”*

Kedves barátom! Engedd meg, hogy mondjak neked valamit. Mindezek a ‘modern gyülekezetek’ (Emergent Church), gyülekezet-növekedési zagyvaságok, az egész kulturális érzékenységről szóló tanítás, a bibliai érzékenységet dobja ki az ablakon. Ők csupán egy kisfiúk csapata, akik gyülekezetesdit akarnak játszani, Isten ereje nélkül az életükben, de én küzdeni fogok ezek ellen.

Mindez hasonlít ahhoz, mint amikor Dávid azzal próbálkozott, hogy Saul páncéljában váljon alkalmassá a harcra. Fejezzük be ezt a játékot. Sokak a hús harcára bátorítanak benneteket, keveseken azonban meg fog látszódni Isten ereje.

Az ige ezt mondja: *“... gyakorold magad a szent életben.”*

Isten embere! Ébredést szeretnél? Én is. Gondolom, ehhez szükségünk van egy hadseregre. Ha erős a kardod, ha hatalmas, lángoló csövek, kardok és fegyverzet kell, amik le kell, hogy jöjjenek nekünk a mennyből ehhez a küzdelemhez, ahhoz olyan kaliberű emberek kellene, akik elengedik és kezelni képesek ezeket a dolgokat és szilárd jellemmel megküzdene azokkal. Gyakorolnunk kell magunkat a szent életben.

Fiatalember! Legyetek fegyelmezettek az imában. Legyetek fegyelmezettek a Szentírás módszeres olvasásában a Mózes könyvétől a Jelenések könyvéig ismét és ismét. Fegyelmezzétek magatokat a beszédben. Fegyelmezzétek magatokat a közösség megtartásában. Fegyelmezzétek magatokat, hogy mikor fekszetek le és mikor keltek fel. Ez egy háború. Fegyelmezzétek magatokat, gyakorlatozzatok.

Fiatalember! Elmondhatom nektek, (hacsak nem vagy kivétel, mert olyan korban születél), ha 30 alatt vagy akkor bizonyosan, de ha 40 alatt is, valószínűleg híjával vagy a fegyelemnek, mert lehet, hogy sosem kellett megdolgoznod a saját élelmedért és az apád sosem dolgoztatott meg olyan keményen, hogy a csontjaid sajogjanak.

Azok az emberek, akik sok mindent elvégeztek és Isten használta őket a munka emberei voltak a szolgálatban. Ez kemény munka, a mindenedbe fog kerülni.

Lehet, hogy már idős vagy és összetörött, azonban erős Isten dolgaiban.

Gyakorold magad a kegyességben (szentségben); a test gyakorlásának kevés haszna van, de a kegyesség minden szempontból hasznos; ez ígéretet tartalmaz a jelenlegi és a jövőbeni életre is. Ó, kedves barátom! A legjobb földi életed megteremtésén fáradozol? És az örökkévalóság? Azon a napon majd, amikor abban a gránit csarnokban állsz a dicsőség és a királyok Ura előtt, ahol a föld legnagyobb emberei szétválasztásra kerülnek és néhányan az örök pokolra lesznek vetve, néhányan pedig az örökkévalóság örök dicsőséges életébe híva.

Milyen dicsőségesek az olimpikonok, de csak rövid ideig. Négy, öt éves korukban elkezdnek gyakorlatozni. Semmi mást nem tesznek, csak edzenek 22 éves korukig. Futnak egy versenyen kilenc másodpercet és kapnak egy érmet, amit felakasztanak, és ez minden.

Nem szánhatnád oda hasonlóan magad, örökkévaló dolgokért?

Isten legnagyobb emberei korlátozták magukat a testi életük területén, hogy egyetlen dologra tudjanak összpontosítani. Ez pedig a szolgálat.

“A test gyakorlásának nem sok haszna van.”

Becsületes dolog teljes elfogadásra vágni. Ezért munkálkodunk és küzdünk, és reményünket az élő Istenbe vetjük.

Ez nem valamiféle mártírkodás, feleslegesen eldobni az életünket, hogy csupán remény nélkül szétzúzzanak bennünket. Nem. Mi Istent szolgáljuk és Isten fog megbecsülni bennünket. A reményünket Ő belé vetjük és ez ad erőt nekünk, megerősít bennünket.

Ez az élet olyan, mint egy pára. 47 éves vagyok, pedig csak tegnap voltam 21. Hogy történt mindez? Mert az élet egy pára.

Míg van erőd, addig prédikálj. Dicsérem Istent a gondviseléséért, hogy amikor fiatal voltam, fárasztottam magam az Andok-hegységben és Peru dzsungleiben megcselekedve mindazt, amihez már soha többé nem lenne eröm. Míg fiatal vagy és van erőd, addig munkálkodj teljes erőddel és képességeddel. Felejtsd el a bolond video játékaidat és törd össze azokat a talpad alatt. 'Dobd ki a TV-t az ablakon'. Megtettél már nagyobb dolgokat is, mint ezek. Ha egy királyi gyermek vagy semmi sem fog tudni megelégtetni téged, semmi.

“Ezeket hirdesd és tanítsd.”

Nos, olyan sok dolog van, de nézzük most meg a 15. verset: *“Ezekről gondoskodjál, ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenki előtt.”*

Hadd mondjam el, hogy a gyermekem kiöntött az asztalon egy pohár vizet. Az Isten által alkotott természeti törvények hatására a víz magától összegyűlt az asztallapon, mint egy kis tó. Elmész mellette és azt látod: *“A víz kilötyt az asztalra.”* Ez egyértelmű mindenki számára. Amikor azonban elmentem mellette fogtam egy törülközőt, ráterítettem a kilötyt víztócsára és felemeltem.

És te akkor azt mondod: *“Nem látok semmi vizet. Hová lett?”* Felitattam a törülközővel.

Emberek! Nektek át kell itatódnotok a kegyességnek (szentségnek) és jellemnek ezekkel a dolgaival. Emberek! A saját érdeketekben szólok. Figyeljetek rám. Ez annyira fontos. Ti nem egy rövid utazásra kaptatok megbízást, hogy másokon segítő gyerekek legyetek. Nektek nem a testies gyülekezeti embereitek orr-törölgetésével kell eltöltenetek az időt. Vessétek bele magatokat a tanulmányaitokba. Legyetek szomjasak. Úgy szívj magadba Isten ismeretét és a tudást, hogy az emberek azt mondják rád: *“Hol van ez az ember? Ő kihasználta az időt, hogy egy olyan ember legyen, aki mindenki barátja, akivel kellemes társalogni. Hol van ő?”*

Ez az ember Isten dolgaival itatódott át.

Mi Isten emberei vagyunk. A magasságos Isten szolgálói. Kell, hogy mások legyünk, mint a világ. A szemeinkkel a távoli messzeségbe kell néznünk...A legjelentősebb dolog, amit megtehetünk az embereinkért, hogy olyan emberek legyenek, akik Isten olyan emberei lesznek, aki átítatódtak Isten dolgaival, úgy hogy amikor megnyitjuk a szánkat Isten beszéde jön ki.

Ahová gyülekezetbe járok ott Jeff Noblett az elsőszámú igehirdető, pásztor. Ő mindig kész volt arra, hogy megvizsgálja magát. Amikor ott voltam, beszéltem vele és a többi vezetővel, és bárki megkérdezett, ezt mondtam: *“Kérlek benneteket, hogy egy dolgot tegyünk meg. Tehermentesítsük Noblett testvért a sok tehertől, amennyire lehetőségünk van és engedjük meg neki, hogy Istennel való tanulmányozásban élje az életét, mert ott vannak a gyerekeink. A legnagyobb ajándék, amit ember adhat nekünk, hogy tanuljon Istentől és magán kipróbálva bemutassa azt, és hogy kijöjjön arra a pulpitusra a Szent Szellem erejében és kijelentse: ‘Ezt mondta az Úr.’ A helyreigazítások, a feddések, a figyelmeztetések nagy ígéretekkel ajándékoznak meg bennünket. Kérlek benneteket, tegyétek ezt meg”* Pásztor barátom! Kérlek tegyétek ezt meg az embereitekért, mert Ő ezt mondja: *“Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat.”* . (1 Tim. 4.16)

Hadd fejezzem be ezzel. Ez a vers szinte semmit nem jelent ma evangéliumi közösségekben. Hány pásztor gondolja és hirdeti ezt komolyan: “Nekem gondot kell viselni magamra, hogy megtartsam a saját üdvösségemet és azokét, akik hallgatnak engem”?

Van egy kérdésem kedves pásztor barátom. Mikor volt az, amikor utoljára megvizsgáltad az életedet, hogy meglásd, hitben vagy-e, hogy meglásd valóban megismerted-e Őt?

Látod, kedves barátom! Nekem nagy bizonyosságom van, amikor tanulmányozom saját megtérésemet, amikor beszélek arról más embereknek, amikor áttekintem a 25 éves zarándok utamat Krisztussal, nagy bizonyosságom van, hogy megállapíthassam, hogy megismertem Őt.

Azonban még most is, ha eltávolodnék a hittől, elhajolnék és elmennék az eretnokség, a világiasság irányába, az lenne a legnagyobb bizonyosság rá, hogy sosem ismertem meg Őt. Akkor az egész a test munkája volt.

Tudom, hogy amit mondok, az fontos számodra. Azt gondolom, sosem hallottam ahhoz hasonlót, mint amiről Bunyan János a Zarándok útja című könyvében beszél. Olvasd el azt, érdemes.

’Viselj gondot magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat.’

Isten áldja meg az Ő gyülekezetét.